

ΠΡΩΤΟ FIRST SHOT ΠΛΑΝΟ

ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ 38^{ου} ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 21 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1997 ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 24

Και στην έκτη διοργάνωση του ως διεθνές, που σηματοδοτεί το τέλος μιας εποχής και την αρχή μιας καινούργιας, το φεστιβάλ επιστρέφει στο "φυσικό" του χώρο, που φιλοξένησε τις έξι πρώτες διοργανώσεις του με την επωνυμία Εβδομάδα Ελληνικού Κινηματογράφου.

συνέχεια στη σελ. 3

ΤΑΙΝΙΑ ΕΝΑΡΞΗΣ

Άντρες με τα όλα τους του Πίτερ Κατανέο (Μ. Βρετανία, 1997)

Εικόνα πρώτη: Στην ουρά για το ταμείο ανεργίας η ατμόσφαιρα μυρίζει μονοτονία. Ξαφνικά το κασετόφωνο της υπηρεσίας παίζει το "Hot Stuff" της Ντόνα Σάμερ. Έξι σκληροτράχηλοι τύποι, σε προεμφραγματι-

κή κατάσταση από τη βαρεμάρα, βγαίνουν από τη γραμμή και μεταμορφώνονται σε "έριες" του χορού... και του στριπτιζ. Μέσα σε λίγα λεπτά το τοπικό γραφείο του ΟΑΕΔ έχει "μετακομίσει" σε κάποιο nightclub του Σέφιλντ. Πε-

ράσαμε ήδη στη δεύτερη εικόνα. Εδώ το σκηνικό αποπνέει μάλλον ενθουσιασμό. Στα τραπέζια οι κλασικοί θαμώνες είναι γυναίκες. Στα πκεία ντίσκο δυναμίτες. Από το "You sexy thing" των Hot Chocolate στο "We are family" των Sister Sledge. Για πιο σκληροπυρηνικές, το "You can leave your hat on" του Τομ Τζόουνς. Η ώρα των "The full monty" έφτασε. Συγχρονισμένες χορευτικές φιγούρες και στριπτιζ καλλιτεχνικών προδιαγραφών. Οι έξι "τρελοί" του ΟΑΕΔ ξανά στο προσκήνιο. Ο Ντένβιντ, στα πρόθυρα νευρικού κλονισμού με τραυματισμένο ανδρισμό. Ο Λόμπερ, το παιδί της μαμάς. Ο Τζέρελντ, ο Εντ Γουντ της παρέας και χορογράφος. Ο Horse που

έχει το όνομα και το φόβο μήπως δεν έχει και τη χάρη. Ο Γκάι που δεν έχει καμία αίσθηση του ρυθμού. Και φυσικά ο Γκαζ, ο ηθικός αυτουργός αυτού του ιδιόρρυθμου ανσάμπλ. Έξι απολυμένων εργατών χαλυβουργίας, που η ανεργία τους έκανε να πάρουν το "στραβό" δρόμο. Η άλλη πλευρά των "Showgirls".

Μάλλον προσβλητικό ακούγεται αφού εδώ έχουμε να κάνουμε με μια αυθεντική καθαρόαιμη κωμωδία που μιλάει με δάρρος για την ανεργία που δαγκώνει, την αντιστροφή των ρόλων άνδρα - γυναίκα

στην κοινωνία της οικονομίας, την αξία της συντροφικότητας και της φιλίας. Το σενάριο του Σάιμον Μπιουφόν, δίχως να ρέπει στο ελάχιστο προς το μισογυνισμό, είναι ένα οξυδερκές σχόλιο στην ανδρική ανασφάλεια. Την ταινία που σπάει ταμεία στο βρε-

τανικό box office αυτόν τον καιρό, σκηνοθέτησε ο Πίτερ Κατανέο. Με ένα βραβείο της Sony για βίντεοκλιπ και με ένα διαφημιστικό της μύρας Miller πριν καν αποφοιτήσει, το 1989, από το Βασιλικό Κολέγιο Καλών Τεχνών, ο Κατανέο έχει ακόμα στο ενεργητικό του τηλεταινίες για το κανάλι Thames TV. Το 1995 έκανε το "Loved Up" για το BBC. Μια ακόμα cult ταινία από το νέο κύμα του βρετανικού κινηματογράφου που μπορεί και αντλεί ενέργεια από εκείνα τα στοιχεία που έμειναν να θεωρούνται το κακό της κινηματογραφικής παραγωγής: Το χαμηλό προφίλ και οι χαμηλοί προϋπολογισμοί.

Τ.Π.

ΑΥΛΑΙΑ ΚΑΙ ΠΑΜΕ...

...στη γιορτή των εικόνων, στην αυλή με τα μυστήρια, στην πρόβα ορχήστρας των νεοφώτιστων. Φεστιβάλ κινηματογράφου Θεσσαλονίκης. Τμήμα Διεθνές. Πέντε συν ένας χρόνος στα θρανία. Ένα δημοτικό σχολείο δηλαδή.

Γραφή, ανάγνωση και γεωγραφία. Φέτος με στάσεις στο σινεμά τεσσάρων ηπείρων. Αμερική, Ασία, Αυστραλία, Ευρώπη. Με ταινίες που έκαναν ήδη το γύρο των φεστιβάλ του κόσμου. Από αυτό του Sundance σ' αυτό του Σαν Σεμπάστιαν και απ' αυτό της Βενετίας σ' αυτό του Σίδνεϊ. Με νέους, ανεξάρτητους δημιουργούς που αναδεικνύουν την τεχνική του "no budget movie" σε τέχνη. Κινηματογραφιστές με όραμα και δημιουργικά διαταραγμένο βλέμμα κάνουν ταινίες με κέφι... για το κέφι τους. Ένα γκουρμέ από ντεμπούτα με κοινό σημείο αναφοράς το χιούμορ.

Η παρέα έχει το "βραβείο των σκηνοθετών" του φετινού φεστιβάλ του Sundance, τον "Κρόνενμπεργκ της Γερμανίας", το ιρλανδέζικο "Πέρασμα του Μίλερ", τον "Μάικλ Γουιντερμπότομ με ψυχή" Στ.

Μίντοους. Στην οδό του "Ολύμπιον" για δέκα μέρες λάμπουν οι ελπίδες του αύριο. Είσαι εκεί για τη χαρά της συνάντησης και την εμπειρία της ανακάλυψης της επόμενης

λέξης στο κινηματογραφικό συντακτικό. Είσαι εκεί επειδή δεν ήσουν στο Σάντανς και τη Μελβούρνη. Είσαι εκεί για το "φεστιβάλ των φεστιβάλ". Πλατεία Αριστοτέλους... να με περιμένεις.

Τζέννη Παυλίδου

ΕΠΙΣΤΡΕΦΕΙ

"Προσφέρουμε μια τεράστια ποικιλία, ταινίες απ' όλες τις ηπείρους και ανεξάρτητο αμερικάνικο σινεμά, γιατί μας ενδιαφέρει το καλλιτεχνικό έργο, απ' όπου κι αν προέρχεται"

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΣΗΜΕΡΑ

3 Για την ταυτότητα του Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης και τη συνέχειά του μιλάει ο διευθυντής του Φεστιβάλ Μιχάλης Δημόπουλος

5 Ο πλανήτης μικραίνει μέσα στην αίθουσα των κινηματογράφων που προβάλλονται οι ταινίες των Νέων Οριζόντων, μας λέει ο Δημήτρης Εϊπίδης

6 Η ηθοποιός του κόσμου Ειρήνη Παπά και οι δύο μεγάλες αγάπες της: η αρχαία τραγωδία και ο βυζαντινός πολιτισμός

7 Το κινηματογραφικό ψηφιδωτό του ανθρώπου των Βαλκανίων και το μυστήριο των πραγμάτων μέσα από την κάμερα του Ομερ Κανυρ.

ΠΡΩΤΟ F I R S T S H O T ΠΛΑΝΟ

travelling

σμό προσπαθούσα να βγω προς τα έξω και δεν μπορούσα, όλοι με τραβούσαν προς τα μέσα. Τα κατάφερα, βγήκα.

■ Άλλη έκπληξη με περίμενε. Εργαλεία ορθώνονται μπροστά μου στον πιο πάνω όροφο. Πάνω από το Ολύμπιον ως γνωστόν βρίσκεται το Ολύμπιον 2. Ε, λοιπόν τώρα που έφτασα και τα είδα όλα (νομίζω) ανακαλύπτω ότι το Ολύμπιον 2 θα αργήσει μια μερούλα να ξεκινήσει τη λειτουργία του.

■ Εστω και με μια αίθουσα λιγότερο την πρώτη μέρα, ήδη φαντάζομαι το συνωστισμό στις υπόλοιπες έξι. Ευτυχώς, η αφεντιά μου, με την καρτούλα ανα χείρας, θα περιφέρεται ως προνομιούχα. Πώς αλλιώς θα έγραφα ημερολόγιο;

■ Αρκεί. Πίσω στην πραγματικότητα. Τώρα πρέπει να οργανώσω σχέδιο δράσης. Πρό-

ποκαλούνται "pressarisμένοι") στο νέο τους χώρο στο Ηλέκτρα Παλλάς. Ήδη οι πρώτες μου προσπάθειες επικοινωνίας μαζί τους έπεσαν στο κενό. Όταν επιτέλους τα κατάφερα κατάλαβα ότι δεν τα είχα δει ακόμα όλα: "Ναι, ναι, το βράδυ έγινε η μετακόμιση. Σε αυτό το τηλέφωνο

...ΤΟ ΑΠΟΓΕΥΜΑ ΤΗΣ ΙΔΙΑΣ ΜΕΡΑΣ...

■ Τελευταίο συγγύρισμα. Γραφείο τύπου: **τώρα τα είδα όλα!** Ενα μικρό σοκ πριν την έναρξη. Ηλέκτρα Παλλάς, πρώτος όροφος. "Τι ψάχνετε;" "Το γραφείο τύπου". "Στο βάθος κήπος" μου απαντάνε. Μια μικρή ακαταστασία. Δεν είναι τόσο φοβερό. Σιγά σιγά όλα θα μπουνε σε μια τάξη. Οι pressarisμένες έδειχναν μια εκπληκτική ψυχραιμία. "Βλέπεις εκεί απέναντι, στο Ολύμπιον;" "Ναι,

θα μας βρίσκει. Όχι, ακόμα είμαστε σε κατάσταση ανασύνταξης".

■ Τώρα είμαι πιο ήσυχη. Θα περιμένω υπομονετικά να ανασυνταχθούν. Στο μεταξύ θα βολτάρω στο αρχιτεκτονικό τόξο του φεστιβάλ. Από το Ηλέκτρα Παλλάς που είναι το γραφείο

είναι κλειστό και η είσοδος είναι γεμάτη χαρτοκιβώτια". Φαίνεται πως όλο στο λάθος σημείο κοιτάζω. "Όχι ρε Βαλεντίνη, επάνω στον ημιόροφο". Πλήθος μαζεμένο και αν δεν απατώμαι

οι γνωστοί μας άγνωστοι που τακτοποιούν τις δουλειές και τα πόστα του Φεστιβάλ ήταν εκεί.

γραμμα προβολών, φεστιβαλικών εκδηλώσεων, συνεντεύξεις τύπου, οργάνωση "πληροφοριοδοτών", μαγνητόφωνο να δουλεύει στο φουλ, τελετή έναρξης (ώρα 19.30μ.μ.) και στη συνέχεια "Μάσκες", και ποιος ξέρει τι άλλο θα μου τύχει - κουράγιο μαμά, είναι μόνο για δέκα μέρες. Τι έκανες στον πόλεμο Κλεοπάτρα; Να πάρω αλεξίπτωτο ή αλεξίσφαιρο γιλέκο;

Βαλεντίνη Παπαγεωργίου

Γεια και χαρά σας

■ Το "Αγαπημένο μου ημερολόγιο" δε λείπει σε ταξίδι για δουλειές. Απλώς άλλαξε διεύθυνση. Ας αυτοσυστηθώ. Ονομάζομαι Βαλεντίνη. Βαλεντίνη Παπαγεωργίου. Δεν έχω σχέση με τα comics. Φέτος θα κάνω χαμηλές πτήσεις στο Φεστιβάλ με πιλότο τον κ. Ζήκο. Οι χαμηλές

πτήσεις είναι και πιο δύσκολες γιατί θα κάνω καθημερινές λίφεις διαρκείας. Όπως λέμε travelling αν αυτό σας θυμίζει κάτι. Την Κλεοπάτρα ίσως; Μην μπερδεύεστε με τα περίεργα ονόματα και μη διχάζεστε. Πρόκειται για την καστανή έκδοση του ημερολογίου. Καλώς σας βρήκα λοιπόν.

■ Από μικρή στα βάσανα. Η μικρή μου οδύσσεια ξεκίνησε νωρίτερα. Όταν πήρα το ΟΚ από τον κ. Ζήκο έσπευσα να βγάλω την καρτούλα μου στο γραφείο τύπου. Εκεί τα είδα όλα. Πανικός. Απορώ πως βγάζουν άκρη όταν τα γραφεία και τα μας είναι λιγότερα από τους χρήστες. Παρόλαυτα, ούσα φεστιβαλική πλέον κι εγώ εξυπηρετήθηκα.

■ Εύχομαι κάθε κουράγιο στα παιδιά του γραφείου τύπου (από δω και στο εξής θα α-

τύπου, στο ανακαινισμένο Ολύμπιον μέσω... Θερμοκηπίου. Εξ αριστερών, (κοιτώντας προς τη θάλασσα) οι προβολές στην πάλαι ποτέ πρώτη στέγη του Ελληνικού Φεστιβάλ Κινηματογράφου. Εκ δεξιών, οι πληροφορίες και οι ξένοι επισκέπτες και στη μέση το θερμοκήπιο με φόντο τη θάλασσα. Παρά τις αμφιβολίες για τη χρησιμότητα του αξία, που το χάνουμε που το βρίσκουμε εδώ είναι και φέτος.

■ Εκεί ήταν και συνάδελφος δημοσιογράφος και μου εξήγησε πως έχει η κατάσταση. "Φοβάμαι πως θα έχω μια από τις πιο δύσκολες αίθουσες. Αίθουσα των διακοσίων ατόμων, το φαντάζεσαι;" Δεν πρόλαβα να απαντήσω. Ο κ. Κιούκας έβαλε τις φωνές. Μέσα στο συνωστι-

guest list

TOSZJA Gorzan
Balkan Survey
CLEMENT Aureo
International Comp.
PASSER Ivan
International Comp.
TAVOULARIS Dean
International Comp.
ALEXAKIS Vassilis
International Comp.
BUACHE Freddy
International Comp.
FORSYTH Bill
International Comp.
CHABROL Claude
Tribute
SOTTO DIAZ Arturo
New Horizons

MYUNG Kye Nam
International Comp.
BREATHNACH Paddy
International Comp.
VUKOMANOVIC Mirjana
Balkan Survey
GARCIADIEGO Paz Alicia
Tribute
PODOVNIC Nusa
Balkan Survey
SPRAJC Bozo
Balkan Survey
KAVUR Omer
International
KLEMOLA Leea
International Comp.
LEE CHANG DONG
International Comp.

MANTILA Auli
International Comp.
O'NEILL Willa
International Comp.
DERELIEV Dimitar
Director
MARKOVA KOTZEVA Olga
Journalist
BAILEY Cameron
Film Critic
GUSTAFFSON Annika
Journalist
ZAUGG Fred
Film Critic
LOFTI Ben Khelita
Journalist
ZIANNIS Stelios
Manager

FAINARU Edna
Journalist
FEGATELLI Renzo
Journalist
I Myung Hee
Journalist
AGUINAGA Mario
Delegate
LOPEZ ARANDA Susana
Film Critic
DUURSMA Mark
Film Critic
FISER Nena Nevenka
Journalist
SESIĆ Rada
Journalist
WERNER Mateusz
Film Critic

KARMITZ Marin
Producer
SAGUY Margarita
Manager
BOBER Philippe
Manager
FOTOPOULOS Giorgis
Journalist
KOUNADIS Elena
Editor
KOUNADIS Spiridon
Press
MUELLER Alexander
Editor
MUELLER Mathias
Film Critic
OSSWALD Dieter
Journalist

CACOULIDIS Cleo
Journalist
GEORGAKAS Dan
Journalist
MACAULAY Scott
Journalist
SCARLET Peter
Director
STEIN Elliot
Film Critic
VEROW Todd
Film Director

ΤΕΛΕΤΗ ΕΝΑΡΞΗΣ

Χαιρετισμός Δημάρχου Θεσσαλονίκης, Κωνσταντίνου Κοσμάπουλου
Χαιρετισμός Προέδρου Ηλεκτρο, Αντώνη Κούρτη
Χαιρετισμός Υπουργού Μακεδονίας-Θράκης, Φίλιππου Πετσάλνικου
Εγκαίνια από τον Υπουργό Πολιτισμού, Ευάγγελο Βενιζέλο
Ομιλία του διευθυντή του Φεστιβάλ, Μιχάλη Δημόπουλου
Προβολή της ταινίας «Οι άντρες με τα όλα τους», του Peter Cattaneo

THE INTERNATIONAL CONFERENCE OF FILM SOCIETIES
THE 1997 CONFERENCE OF FILM SOCIETIES

Η Ομοσπονδία Κινηματογραφικών Λεσχών Ελλάδας (ΟΚΛΕ) σε συνεργασία με τη Διεθνή Ομοσπονδία Κινηματογραφικών Λεσχών (IFFS/FICC), υπό την αιγίδα του Υπουργείου Πολιτισμού και του Υπουργείου Μακεδονίας-Θράκης και στα πλαίσια των εκδηλώσεων της Πολιτιστικής Πρωτεύουσας της Ευρώπης "Θεσσαλονίκη 1997" και του 38ου Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης, οργανώνει το πρώτο Διεθνές Συνέδριο των Κινηματογραφικών Λεσχών, με την συμμετοχή 40 εκπροσώπων Ομοσπονδιών Κινηματογραφικών Λεσχών από όλον τον κόσμο, στην Θεσσαλονίκη από 21-22-23 Νοεμβρίου 1997 (Αίθουσα Φίλιππος, Ξενοδοχείο Καψής).

Θέματα του συνεδρίου είναι:

• Η Έβδομη Τέχνη στον 21ο αιώνα

Εισηγητές:

Ευάγγελος Βενιζέλος, Υπουργός Πολιτισμού.

Θανάσης Ρεντζής, Σκηνοθέτης

Μπίον Στάνιμπορν, Εκδότης-Διευθυντής του περιοδικού FILMFAUST, θεωρητικός των Media, Υπεύθυνος Ευρωπαϊκού Εργαστηρίου Οπτικοακουστικής Επικοινωνίας (A.C.L.E.)

Ανδρέας Τύρος, Κριτικός Κινηματογράφου

• Διακίνηση κινηματογραφικών ταινιών σε Κινηματογραφικές Λέσχες και σε μη κερδοσκοπικές αίθουσες

Εισηγητές:
Δημήτρης Ειπίδης, διευθυντής "Νέων Οριζόντων" Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης
Μπερντ Λίντερ, Μέλος της Εκτελεστικής Επιτροπής της Διεθνούς Ομοσπονδίας Κινηματογραφικών Λεσχών
Λευτέρης Ξανθόπουλος, Σκηνοθέτης
Ρόμπερτ Ρίχτερ, Αντιπρόεδρος της Διεθνούς Ομοσπονδίας Κινηματογραφικών Λεσχών

Στα πλαίσια του συνεδρίου η Ομοσπονδία Κινηματογραφικών Λεσχών Ελλάδας (ΟΚΛΕ) φιλοξενεί τη Γενική Συνέλευση της Διεθνούς Ομοσπονδίας Κινηματογραφικών Λεσχών (IFFS/FICC), η οποία γιορτάζει φέτος τα 50 της χρόνια, κεντρικό θέμα της οποίας είναι "Η διακίνηση κινηματογραφικών ταινιών στο παράλληλο κύκλωμα".

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ

Τέλος εποχής, αρχή νέας με την επιστροφή στο ΟΛΥΜΠΙΟΝ με την πολιτιστική πρωτεύουσα και το τεράστιο ενδιαφέρον επισκεπτών φέτος; Θεωρώ ότι ήταν επόμενο να συμβεί, καθώς κάθε χρόνο το φεστιβάλ αυξάνει την δημοτικότητα του. Αν θυμάσαι πριν κάποια χρόνια ξεκίνησε σε ερειπωμένο τοπίο κινηματογραφικά. Προσπαθήσαμε να το αναβαθμίσουμε δίνοντας του μια νέα ταυτότητα στην οποία στηρίχθηκε τα εξι τελευταία χρόνια. Η ταυτότητα αυτή λέει ότι πρόκειται για ένα φεστιβάλ με νέους δημιουργούς από όλο το κόσμο, ένα φεστιβάλ με καλλιτεχνικές επιλογές, με ριζοκλέυδα κριτήρια, που προσπαθεί να εδραιωθεί και στην πόλη και διεθνώς και το έχει καταφέρει, ένα φεστιβάλ που απευθύνεται στους Έλληνες δημιουργούς. Στόχος του να τους φέρει σ' ένα διάλογο με τους ξένους συναδέλφους και το κοινό. Αυτή είναι γενικότερα η φιλοσοφία του φεστιβάλ. Από την άλλη πλευρά ηλαιοιώνεται με πολλά παράλληλα προγράμματα, προσφέροντας πολλά αφιερώματα από σκηνοθέτες που υπήρξαν πρωτεργάτες, διασώτες του νεού κινηματογράφου και βρίσκονται σε μια ωριμότητα σήμερα. Όπως είχαμε ως τώρα αφιερώματα του Οσίμα, του Μπερτολίνι, του Μορρέτι, του Κασσαβέτι.

Και επίσης έχει ένα διπλό στόχο, να προκαλέσει εκπλήξεις να προσφέρει ανακαλύψεις, όπως έχουμε για παράδειγμα τον Ριστάιν φετος. Ένας κορυφαίος σκηνοθέτης της Λατινικής Αμερικής, με σημαντικές ταινίες, άγνωστος στην Ελλάδα, που ως εκ θαύματος ένα μεγάλο μέρος της δουλειάς του παρουσιάζεται στην Θεσσαλονίκη.

Κι όλα αυτά, όπως σωστά είπες, στα πλαίσια της πολιτιστικής πρωτεύουσας, με την επιστροφή μας στο ΟΛΥΜΠΙΟΝ, που θα είναι η μόνιμη έδρα του φεστιβάλ, όπως τονισε ο κ. υπουργός. Εδώ θα συγκεντρωνόμαστε για το δεύτερο ξεκίνημα μας, θα είναι δύσκολο βέβαια, όμως θα επιμείνουμε στην εκδήλωση της υπόσχεσής μας απέναντι στο κοινό.

Μια από τις επιτυχίες του φεστιβάλ είναι ότι από ερρημο τοπίο που ήταν ξανακέρδισε το πλατύ και τόσο ζωντανό κοινό.

Δεν είναι μια εποχή εύκολη. Ναι μεν αυξάνεται το κοινό αλλά για συγκεκριμένα προϊόντα, με την εμφάνιση των πολυκινηματογράφων. Τα φεστιβάλ

τώρα καλούνται να παίξουν το ρόλο της αντίστασης, του αντίπαλου σε μια πλημμυρίδα αμερικανικού σινεμά. Εμείς προσφέρουμε μια τεράστια ποικιλία, ταινίες από όλες τις ηπείρους, και ανεξάρτητο αμερικανικό σινεμά, γιατί μας ενδιαφέρει το καλλιτεχνικό έργο από όπου κι αν προέρχεται. Πρέπει να ακουστούν οι φωνές που συχνά αποκλείονται από το οργανωμένο δίκτυο διανομής. Η αντίθεση βρίσκεται, όπως πάντοτε το έλεγα, στο ότι ο ποιοτικός κινηματογράφος δημιουργεί ένα τελετουργικό, μια κοινωνική σχέση του κοινού, που δεν θα σταματήσει ποτέ να υπάρχει, μακριά από την ωμή κατανάλωση που συμβαίνει με την τηλεόραση.

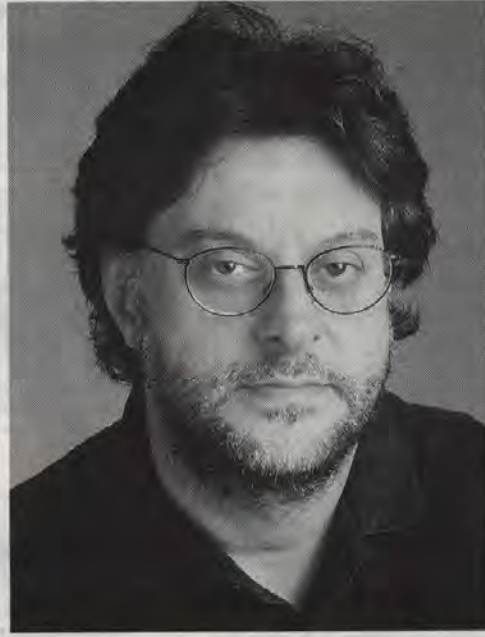
Ισχυρίζονται ότι το πρόγραμμα είναι τεράστιο μα ένα φεστιβάλ δεν πρέπει να είναι χρυσωρυχείο για να ψάξουν και να βρουν όλοι τον δικό τους πολύτιμο κομμάτι; Ακριβώς αυτό είναι ένα φεστιβάλ. Σου προσφέρει ένα μεγάλο μενού ώστε να κάνεις μια διαδρομή επιλέγοντας. Δεν έχουμε τη φιλοδοξία, πως ένας θεατής είναι δυνατό να δει όλες τις ταινίες, τις 180 που έχουμε στο πρόγραμμα. Το φεστιβάλ έγκειται στο κανόνα αυτό, της επιλογής. Να τρέξει ο θεατής, να λαχταρήσει να προλάβει να δει κάποιες ταινίες. Η Θεσσαλονίκη είναι μια όμορφη πόλη, έχει ένα υπέροχο κοινό, υστερεί στον αριθμό των ξενοδοχείων, παρόλα αυτά τα προβλήματα γίνεται μια σωστή γιορτή, μιας και τα μειονεκτήματα κάθε χρόνο μειώνονται.

Ποια είναι φέτος η ελληνική παρουσία στο φεστιβάλ.

Πιστεύω ότι εδώ και μερικά χρόνια παρατηρείται μια άνθιση, ένα άνοιγμα, που επιτρέπει, δημιουργεί την επιθυμία του θεατή να πλησιάσει περισσότερο την ελληνική ταινία. Δεν μιλάμε για θαυμάσια, βέβαια. Αλλά η ελληνική ταινία βρίσκεται ένα στίγμα, πλησιάζει το κοινό, το οποίο απροσδόκητα βρίσκεται κοντά του. Έχουμε μια μεγάλη ποικιλία προσέγγισης της πραγματικότητας, στη γραφή, στον προβληματισμό, στο πως αντιλαμβάνονται τον ελληνικό κινηματογράφο νεότεροι σκηνοθέτες κυρίως. Έχουμε ταινίες ανεβασμένες, με προβληματισμό κοινωνικό που είναι σύγχρονος, μερικές φορές αγγίζει την μεταπολεμική περίοδο. Ίσως ζήσουμε μια αναγέννησή του εκ νέου στο

μέλλον.

Στο διεθνές τμήμα του φεστιβάλ, λειτουργείς με άξονα μιας θεματικής, στις επιλογές των ταινιών ή ποιάς είναι ο προβληματισμός σου ως διευθυντής του; Με καλλιτεχνική ευθύνη, κάνοντας τόσα χρόνια την δουλειά αυτή, με ενδιαφέρει το προσωπικό μου αισθητήριο για την εξέλιξη της κινηματογραφίας σε διάφορες περιοχές. Φέτος παρατηρώ ένα ανέβασμα στις ευρωπαϊκές χώρες. Στη Γερμανία, όπου υπήρξε μια φοβερή καταστροφική πορεία, έχουμε κάτι νέο, το

στην Γαλλία, σε τέτοιο βαθμό που κάνει άλλος δεν το έπραξε. Είναι ένας σκηνοθέτης, δάσκαλος, ανησυχαστικός μέσα στον εφesusασμό του. Δημιουργεί εντάσεις που συνεχώς παραπέμπουν σε πράγματα που δεν περιμένεις. Εκεί έχει την αξία του.

Εχουμε και τον Ολιβέρι.

Α, ο Ολιβέρι είναι ένας σκηνοθέτης, τεραστίου μεγέθους για την Ευρώπη, ένας ογκόλιθος πολιτιστικός, μια μορφή

ΜΙΧΑΛΗΣ ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ

ίδιο στην Γαλλία. Αλλά και χώρες με ανύπαρκτη ως τώρα παραγωγή, όπως η Φιλανδία, η Νορβηγία ξαφνικά αποκτούν μεγάλο ενδιαφέρον. Για δείτε τι συμβαίνει επίσης στη μακρινή Νέα Ζηλανδία και την Αυστραλία. Ως φιλοσοφία μου, μπορώ να πω, επιθυμώ να παρατηρήσει ο θεατής ταινίες με κοινωνικό προβληματισμό, ταινίες με γέλιο, ταινίες ιδεών, ψυχογραφήματα. Υπάρχει μια βεντάλια καινούργιων, απροσδόκων παραγωγών που θα ικανοποιήσουν πολλά γούστα.

Κλοντ Σαμπρόλ...

Ναι. Κλοντ Σαμπρόλ. Είναι μια μεγάλη μου αγάπη, που για μένα είναι ο κινηματογράφος που συνδυάζει τα πιο παράδοξα, και αντινομικά στοιχεία. Είναι ένας άνθρωπος που ξεκίνησε από την "νουβέλ βάνγκ", ένας κριτικός του καλού σινεμά, ανήκει στη γενιά του δοξασμένου γαλλικού κινηματογράφου και μετά τις πρώτες του ταινίες, στράφηκε στον επαγγελματικό κινηματογράφο, σε μια άλλη κατεύθυνση να κάνει ταινίες παραγγελίες. Κατάφερε όμως κατά περιόδους να εμφανίσει ένα πρόσωπο δημιουργικό. Υπήρχε πάντα μια εναλλαγή, στο στυλ του, στο ύφος, στην προβληματική του, ανάμεσα σε ένα δημιουργό αμερικανικού τύπου που εκτελεί με μια δεξιοτεχνία την παραγωγή της. Από την άλλη ήταν και ένας ανατόμος μιας κοινωνικής τάξης

σπάνιας δημιουργικότητας τώρα που έχει φθάσει, σε τρομερά μεγάλη ηλικία, και καταφέρνει να κάνει τόσες ταινίες κάθε χρόνο. Εγώ πραγματικά του εύχομαι να συνεχίσει να κάνει ταινίες. Και φυσικά το τόσο τέλειο πάντρεμα στις δυο του τελευταίες ταινίες με την Ειρήνη Παπά, ήταν για μας μια μεγάλη εκπλήξη. Και μας οδηγεί κατ' ευθείαν στην Ειρήνη και στο αφιέρωμα για αυτήν. Μια τιμή, που σκεφτήκαμε να τις κάνουμε όχι με τον παραδοσιακό τρόπο, δηλαδή να την τιμήσουμε για μια εικόνα που έχει, αυτή της τραγωδίας, της μεγαλόψυχης και μυθικής ύπαρξης που έχει στον κινηματογράφο και στο θέατρο. Προσπαθήσαμε να περιορίσουμε στο κινηματογραφικό επίπεδο τη προσφορά της, επιλέγοντας και κάποιες ταινίες άγνωστες στο κοινό, παλαιότερες, όπου η Ειρήνη Παπά έχει ρόλους σε κωμωδίες αλλά και σοβαρούς ρόλους σε ξένες ταινίες, όπως η Ερέντιρα, μια πολύ αξιόλογη κατ' εμέ ταινία.

Αν συνεχίζαμε την περιγραφή, έχουμε την πολύ παρουσίαση της πολύ ενδιαφέρουσας δουλειάς του Διονύση και Βασίλη Φωτόπουλου, το αφιέρωμα στον Τάκη Κανελλόπουλο, το ταξίδι του Φεστιβάλ σε πέντε πόλεις πέρα από τη Θεσσαλονίκη.

“Το Φεστιβάλ, η ταυτότητά του και η συνέχειά του”

ΠΡΩΤΟ I R S T S H O T ΠΛΑΝΟ

Νέοι Ορίζοντες '92-'96

μια πενταετία αναζήτησης και ανακάλυψης νέων ταλέντων για το κοινό της Θεσσαλονίκης

Το διεθνές πληροφοριακό τμήμα του Φεστιβάλ εστιάζει τις επιλογές του στα αντιπροσωπευτικά δείγματα των σύγχρονων τάσεων, κατευθύνσεων και αναζητήσεων της παγκόσμιας ανεξάρτητης παραγωγής. Μια σεβαστή μερίδα της διεθνούς κινηματογραφικής παραγωγής δεν κάνει συμβιβασμούς αλλά στρατευμένη ή μη, εκφράζει την εναντίωσή της στο κατεστημένο χωρίς περιορισμούς. Ψάχνει για το αληθινό και το αυθεντικό, αντιμετωπίζοντας δυσκολίες μάχεται την περιθωριοποίηση. Κινείται από την ανάγκη και την ικανοποίηση της ανακάλυψης νέων ταλέντων.

Σκηνωθέντες από όλες τις ηπείρους με διαφορετική νοοτροπία μπορούν και συγκινούν εξίσου το κοινό της Θεσσαλονίκης. Συνέβη χρονιές να παρουσιάζονται από τους *Νέους Ορίζοντες* έργα από είκοσι διαφορετικές χώρες: Το νησί των νεκρών του ρώσου Όλεγκ Κοβαλώφ, Η συζυγική ζωή του μεξικανού Λουίς Κάρλος Καρέρα, Η κοιλάδα του Αβραάμ του πορτογάλου Μανουέλ Ντε Ολιβείρα, Το κρεβάτι όπου κοιμάσαι του αμερικανού Τζόν Τζόστ, Αυτές οι μπότες του φινλανδού Άκι Καουρισμαάκι, ο άνθρωπος της αποβάθρας του αϊτινού Ραούλ Πέκ...

Πρόντες στην προβολή των ταινιών οι σκηνωθέντες ή άλλοι συντελεστές δημιουργίας τους, γνωρίζονται και ανταλλάσσουν γνώμες και εμπειρίες με το κοινό μετά το τέλος των προβολών. Οι *Νέοι Ορίζοντες* ξαναπαρουσίασαν πειραματικά μετά από χρόνια τρισδιάστατο κινηματογράφο, και οργάνωσαν μουσικές συναυλίες. Παρουσίασαν σκηνωθέντες αναγνωρισμένους σε διεθνή φεστιβάλ πριν από την βράβευση τους: για παράδειγμα τον Αμπάς Κιαροστάμι (χρυσός φοίνικας στο Φεστιβάλ Καννών του '97), ή τον ιάπωνα Τακέσι Κιτάνο (χρυσό Λιοντάρι στο φεστιβάλ της Βενετίας). Το '92 είχε γίνει στη Θεσσαλονίκη ειδικό αφιέρωμα στον Ιρλανό σκηνωθέντη. Ο νεαρός τσέχος Γιάν Σβέρακ με τη ταινία του *Κάλια* βραβεύτηκε με το Όσκαρ ξενόγλωσσας ταινίας '97. Τρεις ταινίες του μαζί με την βραβευμένη παρουσιάστηκαν τον Νοέμβριο του '96. Κάποιος ποδοσφαιρόφιλος θα μπορούσε να σκεφτεί πως οι ΝΟ είναι καλοπόδοροι. Αφιερώνω γίναν στους Μόσεν Μαχάλμπαφ, Χάλ Χάρτλεϋ, Μάικλ Χάνεκε, ή τον Σεργκί Μποντρόφ. Ο ανεξάρτητος άγνωστος κινηματογράφος βρίσκει αποδοχή από το ευρύ κοινό. Οι *Νέοι Ορίζοντες* επηρεάζουν τις επιλογές των εταιριών διανομής.

Στην πρώτη πενταετία παρουσιάστηκαν σκηνωθέντες μέσα από διαφορετικά τους έργα όπως σχέδια και έργα ζωγραφικά από τους Σεργκί Αϊζενστάιν, Πίτερ Γκρήνεγουέι, Ντέιβιντ Κρόνενμπεργκ ή Σεργκί Παρατζάνοφ. Η εναρμόνιση των *Νέων Οριζόντων* με το υπόλοιπο φεστιβάλ φαίνεται για παράδειγμα από την αναδρομική παρουσίαση των ταινιών του Τζών Κασσαβέτη παράλληλα με το σύγχρονο ίσως συνεχιστή του κινηματογραφικού του ύφους Ατόμ Εγκογιάν. Υπάρχει κινηματογράφος που είναι έξω από τον κύκλο του εμπορίου συντηρείται στα όρια, φτιάχνεται με θυσίες και υψηλή προσπάθεια και αξίζει παρακολούθησης και επιβράβευσης.

Χ.Καλλιτάς

Ταξίδι χωρίς σακίδιο

Μ

ε την απόδραση από τις γυναικείες φυλακές τετραμελούς συγκροτήματος ρόκ, ασχολούνται οι *Παράνομες* (The Bandits, Παλλας 21.00) της Κατja von Garnier. Στο δρόμο τους οι παράνομες παίζουν μουσική σε μπάρκια, τάρτσες, λεωφόρους. Η γερμανίδα σκηνοθέτιδα γεννημένη το '66 έχει κερδίσει Όσκαρ καλύτερης σπουδαστικής ταινίας το '94. Οι παράνομες είναι η δεύτερη μεγάλου μήκους αφηγηματική ταινία της.

Όταν τα συναισθήματα είναι έντονα τα λόγια περιτεύουν. Κάτι τέτοιο μοιάζει να θέλει να δείξει η σκηνοθέτιδα Γιολάντε Τσάουμπερμαν στο *Clubbed to death* (Παλλας, 23.00). Η κάμερα στον ώμο στο μεγαλύτερο μέρος της ταινίας γράφει από κοντά τους χορευτές. Η ποιότητα της εικόνας συχνά με αρκετό κόπο θυσιάζεται ώστε να μπορεί να καταγράψει σκηνές σε χώρους

νυχτερινής διασκέδασης. Η μουσική με ένταση πολύ φέρνει το θεατή πιο κοντά στην ατμόσφαιρα του κλάμπ. Στο ρόλο της ντίβας της νύκτας Σάιντα η Βεατρίτς Dalle.

Έρωτας, Μουσική, χορός, σουρεαλισμός και γέλιο πλαισιώνουν την ξεκούραστη αφήγηση του κουβανού σκηνοθέτη Arturo Soto Diaz στη ταινία *Κατακόρυφη αγάπη* (Vertical Love, Ναυαρίνο, 18.30). Ο Diaz γεννημένος στην Αβάνα έχει γυρίσει δύο ντοκιμαντέρ, η *Κατακόρυφη αγάπη* είναι η δεύτερη μεγάλου μήκους ταινία του.

Στα *Παιδιά της Φύσης* (Children of nature, Παλλας, 17.00) του Ισλανδού Φρίντρικσον με εκπληκτικό τρόπο δείχνεται η αντίθεση μεταξύ της συμβατικότητας της πόλης και της ελευθερίας της φύσης. Ζευγάρι ηλικιωμένων δραπετεύει από το γηροκομείο και ταξιδεύει στην αραιοκατοικημένη φύση γεμάτη βλάστηση της Ισλανδίας με προορισμό

Σε Η.Π.Α., Γαλλία, Πορτογαλία, Κούβα, Ρωσία, Γερμανία και Ισλανδία

ΟΔΗΓΟΣ ΟΙ “ΝΕΟΙ ΟΡΙΖΟΝΤΕΣ”

το θάνατο στα χώματά που μεγάλωσαν. Η πολυβραβευμένη ταινία γυρισμένη το '91 κέρδισε το Όσκαρ ξενόγλωσσας ταινίας το '92, είναι η πέμπτη του Ισλανδού σκηνοθέτη. Ο Φρίντρικσον γεννημένος το '54, αυτοδίδακτος στη τέχνη του κινηματογράφου, ξεκίνησε φτιάχνοντας αντισυμβατικά ντοκιμαντέρ στη δεκαετία του '60.

Για τους τολμηρούς είναι η ταινία ντοκιμαντέρ του Κίρκου Ντίκ, *Διαστροφή: Η ζωή και ο θάνατος του Μπόμπ Φλάναγκαν* (Sick: The life and death of Bob Flanagan, Ναυαρίνο, 23.00 και 22/11, 15.00). Η χρόνια επίμονη πάθηση (κυστική φήμρωση) και το βέβαιο του σύντομου θανάτου κάνουν το Μπόμπ σούπερμαρκετ. Ο αμερικανός σκηνοθέτης παρακολούθησε από κοντά τη ζωή του Μπ. Φλάναγκαν τα δυο τελευταία χρόνια της ζωής του. Χρησιμοποίησε αρκετό υλικό από προσωπικά βίντεο του Μπόμπ και της συντρόφου του. Διστακτικά κάποιες σκηνές ιδιαίτερα βίαιες τις κρύβει. Καλή θέαση.

Κ.Χ.

Yolande Zauberman

Συναντηθήκαμε με την Γιολάντε Τσάουμπερμαν στο φεστιβάλ του Βερολίνου, πρωτό μετά την δεύτερη προβολή της ταινίας της στο τμήμα Φόρουμ. Η γαλλίδα σκηνοθέτιδα γεννημένη στο Παρίσι σπούδασε Ιστορία της Τέχνης και Οικονομικά. Έχει κάνει δύο ντοκιμαντέρ πριν ασχοληθεί με τον αφηγηματικό κινηματογράφο το '93 με την ταινία *Εγώ Ιβάν, Εσύ Αβραάμ*. Το *Κλάμπινγκ μέχρι θανάτου* είναι η δεύτερή της ταινία. Ακολουθεί απόσπασμα της συνέντευξης.

Ποιά βαθύτερη επιθυμία σας οδήγησε στη δημιουργία μιας ταινίας με θέμα τη νυχτερινή διασκέδαση;

Επιθυμία μου ήταν να περιγράψω αυθεντικά αρχαϊκά συναισθήματα, που τα νιώθει ο κόσμος ακόμα και σήμερα. Είχα την επιθυμία να κάνω μια ταινία ρομαντική γνωρίζοντας πως στον σημερινό κόσμο δεν υπάρχει ρομαντισμός. Για μένα το *Clubbed to death* είναι ταινία εποχής, αλλά η εποχή είναι σήμερα. Είναι δύσκολο να ζήσει κάποιος τέτοιες νύχτες, μπορεί απλά να τις δει στα όνειρά του. Ήθελα να ξεκινήσω από μια ιστορία πολύ απλή και μικρή, όπως ένα βιβλιαράκι όπερας, ή ένα μυθιστόρημα του σταθμού και να δουλέψω όλα όσα υπήρχαν από πίσω, ν'ασχοληθώ με τις λεπτομέρειες. Μ'ενδιαφέρει να μὴν περάσω δίπλα από το τί σημαίνει να έχω τον χρόνο μου για να κάνω σωστά την εργασία μου σήμερα. Νομίζω πως οι στιγμές οι πιο παθιασμένες συμβαίνουν γι' αυτό στην πραγματικότητα. Νομίζω πως για πολλά πράγματα η διαδικασία δημιουργίας τους είναι πολύ σπουδαία.

Τι εννοείτε λέγοντας ταινία εποχής;

Εννοώ πως ήθελα να πάρω μια απόσταση από το παρόν σαν να ήνθε σε μια άλλη εποχή. Δοκίμασα να το πετύχουμε προσπαθώντας να κωδικοποιήσουμε τα πράγματα. Αυτό ήταν για μένα πιο σημαντικό και από την ίδια την ιστορία. Για παράδειγμα στους δύο άνδρες χαρακτή-

ρες της ταινίας, τα δύο αδέρφια, δουλέψαμε ηθελήμενα τη διασταύρωση των ρατσών. Ο ένας είναι άραβας και ο άλλος Μαροκινός. Προσπάθησα να τους κάνω να πιστέψουν πως είναι πραγματικά αδέρφια.

Ποιά τα συμπεράσματά σας από την προσπάθεια ν'αποστασιοποιηθείτε από το παρόν και να το επαναπροσδιορίσετε; Νομίζω πως σήμερα κάτι έχει αλλάξει. Οι άνθρωποι προσδιορίζονται περισσότερο από αυτό που είναι στο εσωτερικό τους και λιγότερο από αυτό που είναι στο βλέμμα των άλλων είναι περισσότερο απελευθερωμένοι από παλιότερα. Οι άνθρωποι προσπαθούν να φτιάξουν κάτι. Τι, δεν είναι ξεκάθαρο. Τι μπορεί να φτιάξει κάποιος όταν υπάρχει μια επιθυμία για να ζήσει μια ζωή πιο ανοικτή ευρύτερη κατά κάποιο τρόπο, και δεν υπάρχουν τα μέσα για να συμβεί;

Συνέντευξη: Χρήστος Καλλιτάς

“ΜΙΑ ΤΑΙΝΙΑ ΕΠΟΧΗΣ,
ΑΛΛΑ Η ΕΠΟΧΗ
ΕΙΝΑΙ ΣΗΜΕΡΑ”

Η ΕΡΤ αληθάνζει!

ΕΡΤ

Η ΤΗΛΕΟΡΑΣΗ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΩΝ

παράταζν

Σχολή Κινηματογράφου
και Τηλεόρασης

ΝΕΜΕΑΣ 14, ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, ΤΗΛ.: 326966, 327136

ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

Εξασφαλίζει τη **συνέχεια...**
επί
της οθόνης!

Αυτή δεν είναι η κάρτα του θείου
από την Αμερική.
Είναι η πραγματικότητα του City Diner.

Κάθε μέρα, 7 ημέρες την εβδομάδα από 1 το μεσημέρι έως 3 τα ξημερώματα

City Diner
GOOD FOOD & DRINK

ΣΑΛΑΜΙΝΟΣ 6 • Reservations 555.635

Ψιχουλογήστε το

και θα καταλάβετε αμέσως πως δεν είναι απλά ένα σάντουιτς

Αλήθεια πως θα σας
φαινόταν αν ένας αρχιμά-
γειρας, ένας σεφ, ετοίμαζε κάθε
μέρα σάντουιτς για σας;

Στο Fournelo κάνουμε αυτό ακριβώς.

Το Fournelo είναι το πρώτο "σαντουιτσάδικο"
με κουζίνα και σεφ. Με το δικό μας ζεστό, φρέσκο,
φουρνισμένο ψωμί, τις σως, τα διαλεγμένα υλικά και τους
ιδανικούς συνδυασμούς γεύσεων, δημιουργούμε κάτι που
στην εμφάνιση μοιάζει με σάντουιτς.

Μόλις το δοκιμάσετε, θα καταλάβετε τη διαφορά από τα
"σάντουιτς" που συνηθίσατε να τρώτε ως σήμερα και θα το
παραδεχθείτε κι εσείς "...ναι, θα μπορούσε να είναι και
σάντουιτς". Στην πραγματικότητα είναι γεύσεις και ποιότητα
ενός πολύ καλού εστιατορίου σε εμφάνιση σάντουιτς.

ΑΝΟΙΚΤΑ
(24)
ΩΡΕΣ

Meeting Point του
38^{ου} Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης

fournelo
the easy restaurants

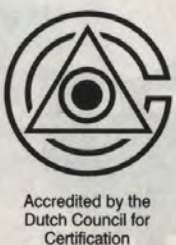
**θα μπορούσε
να είναι και sandwich**

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ 27 & ΕΓΝΑΤΙΑΣ ΓΩΝΙΑ • ΤΗΛ.: 223500, 223303

ΔΙΠΛΗ ΔΙΑΚΡΙΣΗ ΠΟΙΟΤΗΤΑΣ

Μετά το Διεθνές Βραβείο Ποιότητας, Silver Level I.Q.A. (International Quality Award), άλλη μία διάκριση έρχεται τώρα να επιβραβεύσει τις προσπάθειές μας για την παροχή συνεχώς καλύτερης ποιότητας. Η Bureau Veritas Quality International, αξιολογώντας τις διαδικασίες εμφιάλωσης της μεγάλης παραγωγικής μας μονάδας στο Λουτράκι, της απένειμε **ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟ ΔΙΑΣΦΑΛΙΣΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΑΣ ISO 9002**. Και οι δύο είναι διακρίσεις αντάξιες των υψηλών προδιαγραφών παραγωγής του **ΦΥΣΙΚΟΥ ΜΕΤΑΛΛΙΚΟΥ ΝΕΡΟΥ HBH ΛΟΥΤΡΑΚΙ**. Τέτοια βραβεία μας οδηγούν μόνο σε υψηλότερους στόχους και ανταποδίδουν επάξια την εμπιστοσύνη σας.

40 1957-1997
ΧΡΟΝΙΑ
ΟΛΥΜΠΙΑΚΗ
ΑΙΡΟΠΟΡΙΑ

ΒΑΣΙΛΗΣ • ΔΙΟΝΥΣΗΣ ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΣ

Ντύνοντας την 7η τέχνη

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ ΜΕ ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ ΚΑΙ ΣΚΗΝΙΚΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟ

ΧΟΡΗΓΟΣ

Fena
passion - fashion
FenaMEN

ΔΗΜΟΚΡΙΤΟΥ 6, 551 34 ΦΟΙΝΙΚΑΣ, ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ - ΤΗΛ. (031) 471.093

ΧΟ

ΡΗ

ΓΟΣ

ΧΟ

ΡΗ

ΓΟΣ

ΠΟΛΥΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΗΛΕΚΤΡΙΚΩΝ ΣΥΣΚΕΥΩΝ

**ΕΙΚΟΝΑ
ΕΙΗΧΟΣ**

Ζει μαζί σας

SABA

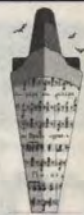

ράδιο παρατηρητής

93.1 FM STEREO

ράδιο ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΣ

92.8 FM STEREO

Nikon
F90X
Ευρωπαϊκή
Κάμερα της Χρονιάς
1995-1996

Παρουσιάζοντας αυτό το ξεχωριστό βραβείο, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή Βραβείων σχολίασε: "Η Nikon έχει φτάσει ένα νέο υψηλό επίπεδο απόδοσης ειδικά με την F90X. Για τον επαγγελματία και τον τραπεζιτή είναι μια κάμερα που θα ανταποκριθεί σε οποιεσδήποτε συνθήκες λήψης χάρη στο πρώτης ποιότητας σύστημα φωτομέτρησης, την ταχέως αυτόματη εστίαση και την εργονομική κατασκευή. Ο χειρισμός εξασφαλίζεται ακόμη περισσότερο με την προσθήκη του MB-10 Multi-Power Vertical Grip, ενός αεσοσφύρας που χρησιμοποιεί αλυσιδωτές και μπαταρίες λιθίου. Η F90X είναι μια SLR μηχανή που προσθέτει μια ακόμη επιτυχία στο μεγάλο όνομα της Nikon."

Δικαίωμα συμμετοχής

Nikon
F90X
SCHOOL

ΥΠΕΡ
ΕΓΓΥΗΣΗ
2 ΕΤΩΝ

EUROPEAN IMAGING AND SOUND ASSOCIATION

Nikon 90

Μεγαλύτερη ταχύτητα, μεγαλύτερη ακρίβεια

ΔΑΜΚΑΛΙΔΗΣ

Δ. & Γ. ΔΑΜΚΑΛΙΔΗΣ ΑΕ • Ζεφειρού 44, 175 64 Π. Φάληρο Τηλ.: 9410888 - Φακ: 9427058

ΦΩΤΟΤΕΧΝΙΚΗ®

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ ΕΓΧΡΩΜΗΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΣ

κοντά στον
κινηματογράφο

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ:

Παπαναστασίου 148, Χαριλάου, Τηλ. 32 72 30, Fax: 32 72 31
Ωραιοκάστρου 6, Ηλιούπολη, Τηλ. 65 08 58
Μακρυγιάννη 37, Α.Ηλιούπολη, Τηλ. 66 99 93
Μ.Καραολή 2, Συκιές, Τηλ. 63 90 60

ΣΑΝΤΟΡΙΝΗ:

Φηρά, Τηλ. 0284/25.160

οι
Μεγάλες Στιγμές
του
Κινηματογράφου
στη
Μικρή Οθόνη
έχουν
Ένα Όνομα

Η ΤΗΛΕΟΡΑΣΗ ΠΟΥ ΑΓΑΠΑΕΙ ΤΟΝ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟ

SELECT YOUR NETWORK

Welcome
magnet.gr

ολοκληρωμένες

λύσεις

για το

internet

στη

Θεσσαλονίκη

Τώρα και στην Αθήνα
με τη συνεργασία της Techlink.
<http://www.techlink.gr>

ADAX®

ΕΓΝΑΤΙΑΣ 117, 546 23, ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ,
τηλ/fax: 031 205501, 219287,
e-mail: info@magnet.gr, <http://www.magnet.gr>

Let's Heineken

Απολαύστε και βραβεύστε τις
καλύτερες ταινίες!

Η Heineken υποστηρίζει τον
κινηματογράφο... τη συναντάτε
στις καλύτερες αίθουσες... τη βλέπετε
να πρωταγωνιστεί στις μεγαλύτερες
κινηματογραφικές διοργανώσεις. Θα την
ξαναδείτε και φέτος να παρασύρεται
στη δίνη της κινηματογραφικής μαγείας
του 38ου Φεστιβάλ Κινηματογράφου
Θεσσαλονίκης.

Για άλλη μια χρονιά η Heineken,
βασικός υποστηρικτής του Φεστιβάλ,
θα περιμένει τη δική σας γνώμη.

Από 21/11/97 έως 30/11/97 στους
κινηματογράφους "ΟΛΥΜΠΙΟΝ 1",

"ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ" και στα περίπτερα του 38ου Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης, ζητήστε τα δελτία συμμετοχής
για τα Βραβεία Κοινού, απολαύστε και βραβεύστε τις καλύτερες ταινίες. Αποτελέσματα της βαθμολογίας θα δημοσιεύονται
καθημερινά για κάθε ταινία, στην εφημερίδα "ΠΡΩΤΟ ΠΛΑΝΟ". Η απονομή των βραβείων - στην καλύτερη ελληνική
και στην καλύτερη ξένη ταινία - θα πραγματοποιηθεί κατά την επίσημη τελετή λήξης του Φεστιβάλ.
Η αυλαία του 38ου Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης ανοίγει και σας περιμένει. Let's Heineken λοιπόν...

Heineken®

21 - 30/11

38th International Thessaloniki
film festival

CINEMA

ΒΡΑΒΕΙΑ
ΚΟΙΝΟΥ

<http://www.heineken.nl>

Η ΓΝΩΜΗ ΣΑΣ ΜΕΤΡΑΕΙ!

Φανταστείτε το Δημήτρη Εϊπίδη, υπεύθυνο του τμήματος των Νέων Οριζόντων στη διάρκεια της χρονιάς, να ταξιδεύει σ'όλο το κόσμο, από φεστιβάλ σε φεστιβάλ, ψάχνοντας να βρεί ταινίες για να τις φέρει στη Θεσσαλονίκη. Λίγες μέρες πριν την έναρξη του 38ου φεστιβάλ, συναντηθήκαμε σε κάποιο τσαστάδικο της πλατείας ΧΑΝΘ για μια συνέντευξη σχετική με το πρόγραμμα και τις προτάσεις του διεθνούς πληροφοριακού τμήματος με την μεγάλη προσέλευση κοινού. Η περσινή χρονιά έμεινε στην μνήμη των κινηματογραφόφιλων της πόλης με το πέρασμα του Γκρήνεγουέη, του *μικρού Κόλια*, του *Αιχμάλωτου του Καυκάσου* ή του *Σολίστα*. . . Τί συμβαίνει το τελευταίο δεκαήμερο του Νοεμβρίου στους κινηματογράφους Παλλάς και Ναυαρίνο ;

Ο ΠΛΑΝΗΤΗΣ ΜΙΚΡΑΙΝΕΙ
ΜΕΣΑ ΣΤΗΝ ΑΙΘΟΥΣΑ
ΤΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

Δημήτρης Εϊπίδης

Ποιά τα συμπεράσματα από την εμπειρία των πρώτων πέντε χρόνων της ύπαρξης των Νέων Οριζόντων ;
Τα συμπεράσματα είναι πολύ θετικά. Σ'αυτό οφείλεται και το γεγονός ότι συνεχίζω να έχω αυτήν την εμπειρία για έκτο συνεχή χρόνο. Η επαφή μου με το κοινό ήταν η επιβράβευση της προσπάθειας. Οι κινηματογραφόφιλοι είχαν περιέργια, ενδιαφέρον και αίσθημα για τον τύπο του κινηματογράφου που παρουσίαζα. Ένοιωσα ότι ήταν κάπως απομονωμένοι, ήθελαν κάτι διαφορετικό και δεν το συναντούσαν όμως στους κινηματογράφους γιατί δεν υπήρχε. Στην πενταετία αυτή έχει δημιουργηθεί ένα είδος διαλόγου με το κοινό και ο ένας τροφοδοτεί τον άλλο. Δηλαδή αντλώ δύναμη από αυτή την εμπειρία και νομίζω ότι και το κοινό βρίσκει ενδιαφέρον κατ'εξακολούθηση από χρόνο σε χρόνο και συνεχίζει να υποστηρίζει αυτήν την προσπάθεια.

Πώς βλέπετε την πορεία του ανεξάρτητου κινηματογράφου παγκόσμια σήμερα;
Ο ανεξάρτητος κινηματογράφος άρχισε την δεκαετία του '60, αν υποθέσουμε ότι άρχισε με τον Κασαβέτη. Κατά την γνώμη μου η ιστορία του πάει ακόμη πιο πίσω, ίσως στην δεκαετία του '40 και του '50 με τους αμερικάνους πειραματιστές. Δεχόμαστε όμως τον Κασαβέτη ουσιαστικά σαν το πρώτο ανεξάρτητο κινηματογραφιστή που άρχισε στην δεκαετία του '60 και συνέχισε μέχρι τέλους της καριέρας του, παρέμεινε σ'αρχικά του πιστεύω, κι έγινε το παρόδειγμα για μια ολόκληρη γενιά σκηνοθετών. Αυτός ο κινηματογράφος τότε στο '60 ή το '70 ήταν ένα στοιχείο εκκεντρικό, πρωτοποριακό μια δραστηριότητα στο περιθώριο. Τώρα το γεγονός έχει εκλείψει, έχει γίνει μια μεταλλαγή και φτάσαμε στο σημείο ο ανεξάρτητος κινηματογράφος ν'ανήκει στο πλατύ κοινό, αλλά να έχει βρεί διέξοδο στην εμπορική διακίνηση, να παρουσιάζεται στα πιο συμβατικά φεστιβάλ και γενικά ανήκει στον μαζικής κυκλοφορίας κινηματογράφο. Νομίζω ότι οι εξελίξεις είναι αισιόδοξες. Ο ανεξάρτητος κινηματογράφος έχει πετύχει το στόχο του κι έχει βρεί το δικό του κοινό. Δηλ. ο ανεξάρτητος σκηνοθέτης που δημιουργεί υποκινούμενος από προσωπικά κίνητρα χωρίς να παράγει βιομηχανικά προϊόντα κατ'εντολή διαφόρων τραπεζιών, ή πολυεθνικών έχει βρεί μια θέση στην τέχνη του κινηματογράφου και εκφράζεται.

Θα μπορούσε να συμπεριληφθεί στο πρόγραμμα των Νέων Οριζόντων και Ελληνικός κινηματογράφος ;
Και βέβαια θα μπορούσε αλλά δεν έχει γίνει μέχρι στιγμής γιατί το φεστιβάλ έτσι όπως είναι οργανωμένο, έχει ειδικό χώρο για τον ελληνικό κινηματογράφο άρα δεν υπάρχει λόγος να συμπεριληφθεί.

Ποιές δυσκολίες συναντήσατε στην προετοιμασία του προγράμματος ;
Το γεγονός πως ένας αριθμός ταινιών αρχίζει και κυκλοφορεί στα μέσα του καλοκαιριού έχει σαν αποτέλεσμα να μην δίνονται τέτοιες ταινίες σε φεστιβάλ του είδους της Θεσσαλονίκης. Συγκρατούνται από τους παραγωγούς τους για την περίπτωση που θα παρουσιαστούν στις Κάννες ή στο Βερολίνο, γενικά στα μεγάλα ευρωπαϊκά και παγκόσμια φεστιβάλ. Αυτό βέβαια μας αποκλείει κάποιες ταινίες οι οποίες θα έπρεπε να συμπεριλαμβάνονται στο πρόγραμμα αλλά δεν είναι διαθέσιμες. Νομίζω έχω εξασφαλίσει το πρόγραμμα σχεδόν όπως το ήθελα. Το κυριότερο ίσως πρόβλημα είναι η διαθεσιμότητα των ταινιών· δεν υπάρχουν κόπιες. Οι περισσότερες από τις ταινίες κυκλοφορούν σε 1 ή 2 κόπιες, οπότε υπάρχει δυσκολία διακίνησης. Χωρίς να είναι εύκολη η προετοιμασία του προγράμματος, έχω εξασφαλίσει το πρόγραμμα που ήθελα κι αυτό με ικανοποιεί.

Τί ενοείτε λέγοντας "του είδους της Θεσσαλονίκης" ;
Το Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης ανήκει σε μια κατηγορία μικρών φεστιβάλ. Το διαγωνιστικό του τμήμα αφορά πρώτες και δεύτερες ταινίες, άρα είναι κάπως περιορισμένο στις απόψεις του, εκπροσωπεί μια μικρή αγορά σ'ένα μικρό γεωγραφικό χώρο. Δεν είναι από τις μεγάλες έλξεις, για οποιοδήποτε μεγάλο ευρωπαϊό ή αμερικανό παραγωγό. Σαφώς προτιμούν να παρουσιάζουν τις ταινίες τους σε μεγαλύτερα φεστιβάλ γιατί έχουν καλύτερη ανταπόδοση από το εμπόριο και τα μέσα ενημέρωσης.

Πώς βλέπετε την εξέλιξη του νέου γαλλικού κινηματογράφου ;
Είμαι εντυπωσιασμένος, όπως πολύς κόσμος. Φέτος ήρθαμε σ'επαφή μ'έναν αριθμό εκλεκτών προσπαθειών από νέους σκηνοθέτες. Νομίζω πως το αφέρωμα των Νέων Οριζόντων, παρότι μικρό είναι από τα ισχυρότερα στοιχεία του προγράμματος φέτος. Είναι πρωτότυπες, σοβαρές προτάσεις και νομίζω πως είναι προμηνύματα ταλέντων που θα εξελιχθούν σε σημαντικούς σκηνοθέτες.

Τι προκαλεί το γεγονός πως ταινίες από πολλές διαφορετικές χώρες συγκινούν το κοινό της Θεσσαλονίκης ;
Αυτό είναι το μυστήριο και η μεγάλη γοητεία του κινηματογράφου ότι ταυτίζεται κανείς με διάφορες κουλτούρες, διαφορετικούς ανθρώπους. Ο πλανήτης μικραίνει μέσα στην αίθουσα. Μπορεί κάποιος να έρθει σ'επαφή να επικοινωνήσει με εμπειρίες λαών και πολιτισμών σε άλλες γλώσσες, σε άλλα μήκη και πλάτη του πλανήτη. Και νομίζω πως αυτό είναι το πλέον ελκυστικό στοιχείο του κινηματογράφου. Η τέχνη έχει τη δυνατότητα επικοινωνίας χωρίς σύνορα.

Ποιοί είναι οι ορίζοντες των Νέων Οριζόντων μέσα από το φεστιβάλ Θεσσαλονίκης;
Οι Νέοι Ορίζοντες κάνουν μια συγκεκριμένη πρόταση. Είναι μια οντότητα μέσα στα πλαίσια ενός κρατικού φεστιβάλ, είναι μια οντότητα ανεξάρτητη, σχεδόν αναστρεπτική. Θέλω να ελπίζω ότι δεν αντιπροσωπεύει το κατεστημένο του κινηματογράφου. Ενδιαφέρομαι για ένα είδος άλλης έκφρασης απόλυτα ανεξάρτητης, που προέρχεται από τον δημιουργό και απευθύνεται αποκλειστικά στον απλό θεατή. Δεν θέλω να πω ότι οι ΝΟ είναι εντελώς αποκομμένοι από το εμπορικό στοιχείο γιατί ο κινηματογράφος είναι μια πανόκριβη τέχνη και θα πρέπει τα χρήματα που προσφέρονται για την παραγωγή ταινιών να επανέρχονται στους δημιουργούς. Θέλω να ελπίζω ότι οι ταινίες που παρουσιάζω δεν υποκινούνται από το κίνητρο του οικονομικού κέρδους. Για μένα τότε παύει να είναι η τέχνη τέχνη, αλλά ανήκει κάπου αλλού. Μου αρέσει πολύ ένας κινηματογράφος που διοχετεύει πληροφόρηση, φέρνει το θεατή σ'επαφή μ'ένα κόσμο που είναι άγνωστος, ασχολείται με θέματα που έχουν κάποια επικαιρότητα, όπως είναι οι μειονότητες, η πολιτική ή η εθνική ταυτότητα. Αυτά κατά τη γνώμη μου αποτελούν τις ιδιαιτερότητες των Νέων Οριζόντων και κάπου είναι και ο λόγος ύπαρξης τους. Διαφορετικά γιατί να υπήρχαν αν ήταν να επαναλάβουν τις γνωστές φόρμουλες οργάνωσης φεστιβάλ και κινηματογραφικών εκδηλώσεων και να το παίζουν εκ του ασφαλούς εξασφαλίζοντας δημοτικότητα. Μ'αρέσει πάρα πολύ ν'αποκτήσει αυτή η προσπάθεια αφοσιωμένο κοινό και να υπάρχει μια συναλλαγή βασισμένη στο πνεύμα εμπιστοσύνης. Θέλω να πετύχω ώστε να παρουσιάζονται ταινίες αγνώστων σκηνοθετών από αγνώστες χώρες και να βρίσκουν ένα κοινό. Αυτό θα είναι η επιβράβευση της προσπάθειας που κάνουμε.

Συνέντευξη: Χρήστος Καλλιόσης

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ / PROGRAMME				ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ / FRIDAY 21			
ΟΛΥΜΠΙΟΝ	ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ	ΟΛΥΜΠΙΟΝ II	ΒΑΚΟΥΡΑ	ΕΓΝΑΤΙΑ	ΠΑΛΛΑΣ	ΝΑΥΑΡΙΝΟ	
19:30 Τελετή Έναρξης Opening Ceremony	21:00 Special Screenings Η ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΜΠΕΡΓΚΜΑΝ BERGMANS ROST 87' Gunnar Bergdhal Sweden / 1997 O.V. Swedish • English subtitles		21:00 Balkan Survey (War) Η ΧΡΟΝΙΑ ΜΕΤΑ ΤΟ ΝΤΕΙΤΟΝ DAS JAHR NACH DAYTON 200' Nikolaus Geyrhaller Austria / 1997 O.V. Bosnian/Croatian/Serbian English subtitles	19:00 Tribute Chabrol ΜΙΑ ΥΠΟΘΕΣΗ ΓΥΝΑΙΚΩΝ UNE AFFAIRE DE FEMMES 110' Claude Chabrol France / 1988 O.V. French	15:00 N.H. 3x3 Fridriksson ΠΥΡΕΤΟΣ ΣΤΟΝ ΠΑΓΟ A KOLDUM KLAKA 85' Friedrik Thor Fridriksson Iceland O.V. English/Japanese/Icelandic English subtitles	16:00 N.H. Spotlight A. Sokurov ΜΑΝΤΑΜ ΜΠΟΒΑΡΥ (Ο ΘΕΟΣ ΣΩΖΕΙ) SPASI I SOHRANI 167' Alexandr Sokurov Russia / 1989 O.V. Russian • English subtitles	
20:30 Out of Competition ΟΙ ΑΝΔΡΕΣ ΜΕ ΤΑ ΟΛΑ ΤΟΥΣ THE FULL MONTY 91' Peter Cattaneo UK / 1996 O.V. English	23:00 Tribute Chabrol ΤΟ ΤΡΙΟ ΤΗΣ ΑΜΑΡΤΙΑΣ A DOUBLE TOUR 100' Claude Chabrol France / 1959 O.V. French			21:10 Tribute Chabrol ΣΕ ΖΗΛΕΥΩ L' ENFER 103' Claude Chabrol / 1993 O.V. French	17:00 N.H. 3x3 Fridriksson ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΗΣ ΦΥΣΗΣ BORN NATTURUNNAR 85' Friedrik Thor Fridriksson Iceland / 1991 O.V. English	19:30 N.H. Main Programme ΚΑΤΑΚΟΡΥΦΗ ΑΓΑΠΗ AMOR VERTICAL 100' Arturo Sotelo Diaz Cuba / 1997 O.V. Spanish • English subtitles	
				23:10 Tribute Chabrol Ο ΧΑΣΑΠΗΣ LE BOUCHER 95' Claude Chabrol France / 1969 O.V. French	19:00 N.H. New French Cinema ΜΑΡΙΟΣ ΚΑΙ ΖΑΝΕΤ MARIUS ET JEANETTE 102' Robert Guediguan France / 1997 O.V. French • English subtitles	20:45 N.H. New French Cinema ΓΟΨΕΣΤΕΡΝ WESTERN 136' Poirier Manuel France / 1997 O.V. French	
					21:00 N.H. Main Programme ΟΙ ΠΑΡΑΝΟΜΕΣ BANDITS 107' Katja Von Garnier Germany / 1997 O.V. German • English subtitles	23:00 N.H. American Independents ΔΙΑΣΤΡΟΦΗ: Η ΖΩΗ ΚΑΙ Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΟΥ ΜΠΟΜΠΙ ΦΛΑΝΑΓΚΑΝ SICK: THE LIFE AND DEATH OF BOB FLANAGAN, 90' Dick Kirby USA / 1996 O.V. English	
					23:00 N.H. New French Cinema ΚΛΑΜΠΙΝΓΚ ΜΕΧΡΙ ΘΑΝΑΤΟΥ CLUBBED TO DEATH 90' Yolande Zauberman France / 1996 O.V. French		

Σε πέντε πόλεις η οθόνη του 38ου Φεστιβάλ

Η ΚΡΙΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΟΥ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΥ

Τα επτά μέλη της Κριτικής Επιτροπής του Διεθνούς Διαγωνιστικού τμήματος του 38ου Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης είναι: **Omer Kavur**, σκηνοθέτης (Τουρκία), **Aurore Clement**, ηθοποιός (Γαλλία), **Dean Tavoularis**, σκηνογράφος (ΗΠΑ), **Freddy Buache**, θεωρητικός κινηματογράφου (Ελβετία), **Bill Forsyth**, σκηνοθέτης-συγγραφέας (Μ. Βρετανία), **Βασίλης Αλεξάκης**, συγγραφέας-κινηματογραφιστής (Ελλάδα) και **Ivan Passer**, σκηνοθέτης (Τσεχοσλοβακία).

Omer Kavur

Γεννημένος στην Αγκυρα το 1944, σπούδασε δημοσιογραφία, κοινωνιολογία και κινηματογράφο στο Παρίσι. Επέστρεψε στην Τουρκία το 1971, όπου έκανε μερικά ντοκιμαντάρ και πολυάριθμα διαφημιστικά. Αντιμετώπισε προβλήματα με τη λογοκρισία από την πρώτη κιόλας ταινία του «*Emine*». Τα μεταγενέστερα σενάρια του απορρίφθηκαν και επανέληψε, και αδυνατούσε να βρει οικονομική υποστήριξη για τη δουλειά του. Έτσι αποφάσισε να γίνει ο ίδιος παραγωγός των ταινιών του. Με την ταινία του «*Ξενοδοχείο Πατρών*», άνοιξε έναν καινούριο δρόμο στον τουρκικό κινηματογράφο, μακριά από το νεορεαλισμό σε ένα αγροτικό περιβάλλον και προς μια αναζήτηση του χαρακτήρα σε ένα αστικό περιβάλλον. Με τη δουλειά του εδραίωσε τη θέση του, σαν μια αδάμαστη, έντονα ανεξάρτητη φωνή. Σήμερα είναι σεβαστός ως ο σκηνοθέτης που δεν έχει συμβιβαστεί, ακόμη και υπό ακληρότατες συνθήκες. Μερικές από τις γνωστότερες ταινίες του είναι: «*Ξενοδοχείο Πατρών*», «*Το μουσικό Πρόσωπο*» και «*Ταξίδι στο δέκτη του ρολογιού*».

Aurore Clement

Η Aurore Clement είναι ηθοποιός, γεννημένη στη βορειοανατολική Γαλλία, κόρη αγροτών. Στα 20 χρόνια της φεύγει από την επαρχία για το Παρίσι, όπου εργάζεται ως φωτομοντέλο. Δύο χρόνια αργότερα, γνωρίζει το Louis Malle και παίζει στην ταινία «*Lacombe Lucien*», γεγονός που θα αλλάξει το δρόμο της. Την ίδια εποχή, αποφασίζει να κάνει και τα πρώτα της βήματα στο θέατρο, το οποίο δε θα εγκαταλείψει από τότε. Το σινεμά και το θέατρο θα γίνουν ο σκοπός της ζωής της. Μερικές από τις σημαντικότερες ταινίες της είναι: «*Le Sheriff*», «*Les Fantômes du chapelier*», «*Le crabe imbou*», «*Toute une nuit*», «*El sur*», «*Paris Texas*» και «*Mon Homme*».

Dean Tavoularis

Ο Dean Tavoularis είναι σκηνογράφος, γεννημένος στο Lowell της Μασαχουσέτης το 1932. Καθιερώθηκε με μερικές γνωστές ταινίες, όπως «*Bonny and Clyde*», 1967, «*Zabriskie point*», 1970, πρώτου δουλεύει για το «*Νονό*», 1972, την πρώτη μιας σειράς ταινιών που έκανε για το Francis Ford Coppola, μεταξύ των οποίων «*The conversation*», «*Apocalypse now*» και «*Tucker: the man and his dream*». Ο αδελφός του, Alex Tavoularis, είναι επίσης σκηνογράφος.

Freddy Buache

Γεννήθηκε το 1924. Είναι πρόεδρος της Ελβετικής Ταλιοθήκης στη Λωζάνη, της οποίας υπήρξε αρχικά ιδρυτικό μέλος και αργότερα διευθυντής. Από το 1954 συνεργάζεται για τα αφιερώματα του Φεστιβάλ του Λοκάρνο, του οποίου ήταν και συνδιοργανωτής με τον

Sandro Bianconi, από το 1966 έως και το 1972. Είναι κριτικός κινηματογράφου, αλλά και συγγραφέας είκοσι βοηθημάτων για την τέχνη του κινηματογράφου, μεταξύ των οποίων «*Το ιταλικό σινεμά από τον Αντονιόνι στο Ρόζι*», βραβείο Armand Tallier, 1970, και «*Το ελβετικό σινεμά, 1965-1990*», 1995. Είναι διευθυντής δύο σειρών του εκδοτικού οίκου «*L' age d' homme*», αφιερωμένων στην Εβδομη Τέχνη. Ο Freddy Buache τιμήθηκε με το βραβείο της Πόλης της Λωζάνης το 1985 και με το βραβείο Maurice Bessy το 1966, στο πλαίσιο του Φεστιβάλ των Καννών. Είναι πρόεδρος του Ιδρύματος Montecinemaverita, το οποίο υποστηρίζει την κινηματογραφική παραγωγή στις χώρες του Μεσογειακού Νότου και της Ανατολής.

Bill Forsyth

Ο Bill Forsyth είναι σκηνοθέτης και συγγραφέας. Γεννήθηκε στη Γλασκώβη το 1946, όπου και σπούδασε. Το 1964 έγινε μέλος μιας ανεξάρτητης κινηματογραφικής εταιρίας στη Σκωτία, πριν αρχίσει να φοιτά στην Εθνική Σχολή Κινηματογράφου. Αργότερα επέστρεψε στη Γλασκώβη, όπου συνεργάστηκε στενά και σε κανονική βάση με νέους καλλιτέχνες στο θέατρο Νεότητας της Γλασκώβης. Ο Forsyth είναι ένας αστείος σκηνοθέτης που αναμειγνύει την τρελή κωμωδία με σοβαρά ηθικά στοιχεία. Οι χαρακτήρες του είναι συχνά σαν περιπτώσεις-εικόνες σταματημένης ανάπτυξης. Όπως λέει άλλωστε και ο ίδιος «*η εφηβεία είναι ένα είδος μόνιμης τελικής φάσης-κατάστασης*».

Βασίλης Αλεξάκης

Ο Βασίλης Αλεξάκης είναι συγγραφέας και κινηματογραφιστής. Ζει μεταξύ Αθήνας και Παρισιού από το 1968. Έχει δημοσιεύσει το αυτοβιογραφικό αφήγημα «*Παρίσι-Αθήνα*», δέκα μυθιστορήματα, μεταξύ των οποίων «*Τάλκο*», «*Πριν*», «*Μητρική γλώσσα*» (βραβείο Médicis 1995) και πρόσφατα τη συλλογή διηγημάτων «*Ο μπαμπάς*», που κέρδισε το Μεγάλο Βραβείο Διηγήματος της Γαλλικής Ακαδημίας. Έχει γυρίσει τις ταινίες «*Είμαι κουρασμένος*», «*Το τραπέζι*» και «*Αθηναίοι*» που διακρίθηκε στο Διεθνές Φεστιβάλ του Σανρού, στη Γαλλία.

Ivan Passer

Γεννημένος στην Πράγα το 1933, ο Ivan Passer σπούδασε σκηνοθεσία και κινηματογράφο στη Ακαδημία Καλών Τεχνών του Πανεπιστημίου του Καρόλου, στην Πράγα. Έχει συνεργασεί στο σενάριο και τη σκηνοθεσία ταινιών του Milos Forman. Σκηνοθέτησε την πρώτη του ταινία μικρού μήκους «*Boring afternoon*», το 1965. Την ίδια χρονιά, έκανε και την πρώτη του δουλειά μεγάλου μήκους, «*Intimate lighting*», η οποία του χάρισε διεθνή προβολή. Εκτοτε ξεχωρίζει ανάμεσα στους συναδέλφους του, για τον εσωτερικό λυρισμό και την λεπτότητα των ταινιών του. Στη δεκαετία του '60, δημιούργησε ένα νέο είδος αυτοσχέδιου σινεμά, όπου η ακληρή πραγματικότητα του παιχνιδιού των ηθοποιών, εκτός από απλά χιουμοριστική, παίρνει και τη μορφή υπόγειας διορθωτικής πράξης, εναντίον της επίσημης ιδεολογίας. Εφυγε από την Τσεχοσλοβακία τον Ιανουάριο του 1969, μετά τη ρωσική εισβολή και αργότερα πήγε στις ΗΠΑ. Οι ταινίες του έχουν βραβευτεί πολλές φορές. Ο Ivan Passer είναι καθηγητής στη Σχολή Κινηματογράφου-Τηλεόρασης του Πανεπιστημίου της Νότιας Καλιφόρνια.

ι νύχτες στη Φλώρινα και στην Καστοριά είναι περιέργες. Για τον επισκέπτη του νότου, που ξαφνικά με αφορμή το φεστιβάλ αποφασίζει να αφήσει τη Θεσσαλονίκη και να διασχίσει το υγρό από τη βροχούλα, το θολό από την ομίχλη μακεδονίτικο τοπίο-αίγουρα οι εικόνες της διαδρομής αυτής προκαλούν ψυχική αναστάτωση για καιρό- οι περιφερειακές εκδηλώσεις είναι η ανάπαυλα του «γύρου του θανάτου» στις αίθουσες της συμπρωτεύουσας.

Λίγοι, μα περισσότεροι από την τελευταία φορά, υποψιάζονται, γι' αυτό και δίνουν κάποια προσοχή, τι σημαίνει για τους αυτόχθονες να ζουν τη μαγεία των κινηματογραφικών εικόνων, να γεμίζουν τα μάτια τους με αισθητική απόλαυση, έστω κι αν κάποια πλάνα στις ταινίες τους μένουν ακατανόητα. Να βλέπεις αφίσες του φεστιβάλ με το όνομα της πόλης σου στους δρόμους, στις πλατείες, το βράδυ να μιλάς με τον σκηνοθέτη ίσως και την ηθοποιό και στη συνέχεια στα μπαρ να νιώθεις πως τούτη εδώ η τέχνη δεν σε εξαπατά, ούτε την νοημοσύνη σου μειώνει, δεν είναι δα μικρό πράγμα.

Κάποιοι λοιπόν αλλάζουν το κινηματογραφικό σκηνικό της μοναξιάς και της εγκατάλειψης της επαρχίας. Στην τρίτη χρονιά τους οι περιφερειακές έχουν σταθερούς φίλους κι

αυτό τους παρέχει ζωή και μέλλον. Το φεστιβάλ, το υπουργείο Μακεδονίας-Θράκης, οι νομαρχίες, οι δήμοι, οι ανεφίλ των κινηματογραφικών λεσχών στο ρόλο του οικοδεσπότη και οι άνθρωποι των πόλεων οι επισκέπτες στον αστερισμό της 7ης τέχνης έρχονται για το κέρασμά τους.

Η υλοποίηση της πολιτιστικής αποκέντρωσης διά μέσου του φεστιβάλ, ήταν πείραμα που φαίνεται πως πέτυχε. Το δέχτηκαν οι πόλεις και το μετέφεραν σε θεσμό. Είναι η Καστοριά, η Φλώρινα, το Κιλκίς, η Αλεξανδρούπολη και από φέτος η Έδεσσα. Οι θεατές, κυρίως νέοι, που διπλοσώστηκαν.

Παντελής Καρακάσας

Ειρήνη Παπά Η ηθοποιός του

Δεν τόκε σκεφθεί ποτέ να γίνει ηθοποιός, όταν ξεκινούσε το ταξίδι της από το Χιλιόμοδι της Κορινθίας, νεότερη κόρη από τις τέσσερις της οικογένειας των εκπαιδευτικών Λελέκου. Η κακή ηθοποιία μιας φίλης της μαθήτριάς της δραματικής σχολής, ήταν η αφορμή για να πάει στο Εθνικό Θέατρο κι αυτή. Βάδηκε να αποδείξει πως οι κινήσεις και το κλάμα της σε μια σκηνή από το Φάουστ, ήταν αφύσικα και λάθος. Το πείραμα της ήταν μεγάλο, ώστε να μην σταματήσει από τις αρνητικές αντιδράσεις των γονέων της για την επιλογή αυτή. Αντιστάθηκε και στις διδαχές του καθηγητή της Ροντίρη, ο οποίος την άφηνε στην ίδια τάξη μιας και δεν έπαιζε τους ρόλους όπως αυτός ήθελε. Η Ειρήνη Παπά είχε πίστη κι άποψη.

Όταν ο Αλέκος Σακελλάριος της πρότεινε να παίξει επιθεώρηση το 1948, η Ειρήνη δέχτηκε αμέσως, με μισό την ημέρα 30 δραχμές και το κόστος των ενδυμασιών δικό της. Οι αυτοσχέδιασμοι στη σκηνή, η άμεση επαφή με τους θεατές την ενθουσίαζαν. Η Μαρίκα Κοτοπούλη την επαινούσε, ενθουσιασμένη. Ο Φίνος το 1951 της πρότεινε το πρώτο ρόλο στον κινηματογράφο. Στην ταινία του Τσιφόρου *Χαμένοι Άγγελοι*, έπαιξε το ρόλο μιας πόρνης. Στην δεύτερη ταινία της του Φρίξου Ηλιάδη *Νεκρή Πολιτεία* ήταν η χωριατοπούλα. Η ταινία αυτή προβλήθηκε στις Κάννες. Εκεί ξαφνικά η Παπά βρέθηκε να συζητεί με τον Κάρλο Πόντι, για να γυρίσει ταινίες με την εταιρία LUX, να κάνει δοκιμαστικά με τον Ηλία Καζάν για λογαριασμό της FOX.

Αρχίζει διαπρέποντας διεθνώς, σε μια σειρά ρόλων τόσο στο θέατρο όσο και στον κινηματογράφο. Παίζει μαζί με την Τζίνα Λολομυρίτζη στις *Άπιστες* (1952),

με τη Σοφία Λόρεν και τον Αντονι Κουήν στον *Απίδα*, η *μάστιγα του Θεού* (1954), με τον Γκρέγορ Νεκ και τον Κουήν στα *Κανόνια του Ναβαρόνε* (1961), με τον Κερκ Ντάγκλας στην *Σάντα Μάμα* (1968), με τον Υβ Μοντάν στο *Z* (1969).

Στο 1958 επιστρέφει στην Ελλάδα. Έχοντας θητεύσει στο Ακτορ'ς Στούντιο, ασχολείται με το θέατρο. Το 1961 αρχίζει μια δεύτερη κινηματογραφική περίοδο στην καριέρα της. Ενορκώνεται με αληθινή δύναμη κι επιβολή την *Αντιγόνη* στην ομώνυμη ταινία του Γιώργου Τζαβέλλα, που θα της χάρισει το βραβείο ερμηνείας στη 2η Εβδομάδα Κινηματογράφου στη Θεσσαλονίκη. Η ταινία αυτή θριαμβεύει στο εξωτερικό, σε πολλά φεστιβάλ. Την επόμενη χρονιά ο Μιχάλης Κακογιάννης της προσφέρει τον πρωταγωνιστικό ρόλο στην *Ηλέκτρα* του. Βραβεύεται ως καλύτερη ηθοποιός ξανά στην Θεσσαλονίκη.

Με τον Μιχάλη Κακογιάννη συνεχίζουν μια κοινή πορεία στον κινηματογράφο και το θέατρο. Θα αποκομίσουν επιτυχίες και δάφνες *Αλέξης Ζορμπάς* (1964), *Τρώαδες* (1972), *Ιφιγένεια* (1977), *Γλυκιά πατρίδα* (1968) και *Πάνα, κάτω και πλαγίως* (1992). Η Ειρήνη Παπά, διεθνής προσωπικότητα, κατέχει απόλυτα την εκφραστική αμεσότητα του πιο αγνού ανθρώπου. Ταυτόχρονα η δουλειά της, η στάση της στη ζωή, οι προθέσεις και οι στόχοι της αποτελούν μια αθέατη πολύπλοκη περιουσία και την τοποθετούν δίπλα στους μεγάλους της τέχνης.

Μια star που λάμπει, μια αντιστάρ που αντιστέκεται στο φετίχο, το επιδεικτικό, το ανταγωνιστικό. Ότι η ίδια θυμάται πόσες ταινίες έχει γυρίσει. «Πολλές θ' απαντήσει. Και με τα βραβεία; - Πολλά. Να εκεί είναι και δείχνει ένα ντουλάπι.

Οι δυο έρωτες-σταθμοί στις αναζητήσεις της είναι η

Ματιές στα Βαλκάνια

Ο άνθρωπος στα Βαλκάνια σήμερα

Μα από τις επιπτώσεις που έχει η παγκόσμια κυριαρχία του αμερικάνικου κινηματογράφου είναι και η αδυναμία των μικρών χωρών να διανείμουν και να προβάλουν τις ταινίες τους στο εξωτερικό. Αυτός ο αποκλεισμός που το Χόλιγουντ επιβάλλει -συνειδητά ή όχι αδιάφορο- γίνεται καθαρός στην περίπτωση των Βαλκανίων: ανεξάρτητα του τελικού αποτελέσματος μιας ταινίας -αν δηλαδή αυτή έχει ολοκληρώσει με επιτυχία τους ποιοτικούς της στόχους, αν έχει γνωρίσει την ευρεία αναγνώριση- οι ταινίες των βαλκανικών χωρών είναι καταδικασμένες να μην ειδοθούν από τους γείτονές τους. Οι φραγμοί αυτοί, μοιάζουν παράδοξοι με την κατάρρευση του ψυχροπολεμικού καθεστώτος: τότε ήταν οι πολιτικές ιδεολογίες που δεν επέτρεπαν τις εικόνες να κυκλοφορήσουν, τώρα είναι οι νόμοι της αγοράς και η πολιτική της παγκόσμιας πολιτιστικής ομογενοποίησης που λειτουργούν απαγορευτικά.

Αυτό το καθεστώς αποκλεισμού δεν είναι το μοναδικό εμπόδιο που οι βαλκανικές ταινίες έχουν να υπερπηδήσουν. Οι πολιτικές αλλαγές που συνέβησαν στις αρχές της δεκαετίας οδήγησαν τόσο σε καταστάσεις κοινωνικής αστάθειας (Βουλγαρία, Αλβανία) όσο και σε εμφύλιο πόλεμο (Γιουγκοσλαβία), όπου ο πολιτισμός -και κατά συνέπεια ο κινηματογράφος- τοποθετείται τελευταίος στον κατάλογο των οικονομικών προτεραιοτήτων. Ετσι η κινηματογραφική έκφραση έχει ανάγκη μιας εξωτερικής βοήθειας -ευπρόσδεκτης όταν δεν καθορίζει το αισθητικό αποτέλεσμα.

Το ειδικό αφιέρωμα ΜΑΤΙΕΣ ΣΤΑ ΒΑΛΚΑΝΙΑ που το Φεστιβάλ για τρίτη συνεχή χρονιά παρουσιάζει είναι μια προσπάθεια για να δοθεί η ευκαιρία στις Βαλκανικές ταινίες να συναντήσουν το κοινό μιας γειτονικής χώρας. Αυτήν τη φορά συνοδεύεται και με ένα τρίπτυχο αφιέρωμα σε τρεις άγνωστους, αλλά εξαιρετικά ενδιαφέροντες Βαλκάνιους δημιουργούς: τον Τούρκο Ομερ Καβούρ, τον πρόωρα χαμένο Βούλγαρο Εντουαρντ Ζακάρεβ και τον Γιουγκοσλάβο Ζίβογιν Πάβλοβιτς.

Ταινίες από την Σλοβενία (*Ο μικρός Φέλιξ, Ο Παρείσακτος*), την Βουλγαρία (*Η φίλη της Εμίλιας*), την FYROM (*Πέρα από την λίμνη*), την Τουρκία (*Η Αθωότητα*) ή την Γιουγκοσλαβία (*Τρεις μέρες του καλοκαιριού*), συγκροτούν το σώμα του αφιερώματος ΜΑΤΙΕΣ ΣΤΑ ΒΑΛΚΑΝΙΑ. Οι περισσότερες γυρισμένες με δυτικά κεφάλαια, απαραίτητα μετά την αδυναμία των δημιουργών τους να εξασφαλίσουν την αναγκαία χρηματοδότηση στην χώρα τους.

Ένα πανόραμα λοιπόν της κατάστασης στα Βαλκάνια σήμερα, σχηματίζουν οι ταινίες του αφιερώματος. Οι απόηχοι ενός όχι πολύ μακρινού πολέμου, τα σύνορα και η μισαλλοδοξία στα Βαλκάνια του παρελθόντος, ο κοινωνικός αποκλεισμός, το ιστορικό παρελθόν και οι επιπτώσεις τους στο σήμερα. Νέοι οι περισσότεροι σκηνοθέτες -αφού σχεδόν όλοι εμφανίστηκαν στον κινηματογράφο την δεκαετία του 90- χωρίς τις δεσμεύσεις και τις εμμονές του παρελθόντος, χωρίς τις ιδεολογικές αγκυλώσεις του Ψυχρού Πολέμου, προσπαθούν -ο καθένας για την χώρα του- να σχηματίσουν ένα πορτραίτο του ανθρώπου σήμερα: αναζητούν και περιγράφουν τις ελπίδες, τους φόβους, τις δυσκολίες, την αγωνία του. Αποτελούν όλες οι ταινίες του αφιερώματος ΜΑΤΙΕΣ ΣΤΑ ΒΑΛΚΑΝΙΑ, τις ψηφίδες ενός μεγάλου ψηφιδωτού που απεικονίζει το πρόσωπο του ανθρώπου των Βαλκανίων σήμερα...

Δημήτρης Μπάμπας

Ο μικρός Φέλιξ

κόσμου στο Φεστιβάλ

«Έρχομαι από μακριά,
από τα γκρίζα σπίτια και τα ερπετά...»

Παντελής Καρακάσης

ΟΜΕΡ ΚΑΒΟΥΡ

«Θα προσθέσουμε λοιπόν το όνομα του Ομερ Κανυρ στην ομάδα των μυημένων στο "φανταστικό ρεαλισμό" δίπλα στους Lynch, Bunuel και Delvaux»

Vincent Ostria, Cahiers Du Cinema

Στο τοπίο του τούρκικου κινηματογράφου ο Ομερ Καβούρ (Omer Kavur) αποτελεί μία εξαιρεση: ανάμεσα στις συμπληγάδες του μελοδράματος (που κυριαρχεί στον χώρο του εμπορικού κινηματογράφου) και του πολιτικού λαϊκισμού του Γιλμάζ Γκουνέι (Yilmaz Guney), βρίσκεται η θέση που ο σκηνοθέτης κέρδισε με κόπο και επιμονή. Με σπουδές στην Γαλλία και επιρροές από τους Φελλίνι, Αντονιόνι, Γκοντάρ, Μπέργκμαν, Ρενάι και Μπρεσσόν, με αναφορές στην δυτική λογοτεχνία -Μπόρχες, Ομήρου Οδύσσεια, Φουέντες, η λογοτεχνία της Λατινικής Αμερικής-, με αναγνώσεις έργων ψυχολογίας, ο Καβούρ (Κανυρ) αποτελεί ένα τύπο διανοούμενου-σκηνοθέτη μάλλον σπάνιο για το όχι πλούσιο σε νοήματα τούρκικο κινηματογράφο. Για να φτάσει σ' αυτήν την θέση αγωνίστηκε με επιμονή: Οι πρώτες του ταινίες είναι κάτω από τον αστερισμό του Γιλμάζ Γκουνέι (Yilmaz Guney): λαϊκίστικος πολιτικός προβληματισμός, νεορεαλιστικά στοιχεία, μελοδραματική αφηγηματική δομή, επιρροές από τον εμπορικό λαϊκό κινηματογράφο. Η πορεία του στην συνέχεια, χαρακτηρίζεται από την σταδιακή απόρριψη όλων των προηγούμενων στοιχείων και την διαμόρφωση ενός προσωπικού ύφους. Με το ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟ Η ΠΑΤΡΙΣ, θα αρχίσει να γίνεται γνωστός σ' ένα δυτικό κοινό, ενώ με το ΜΥΣΤΙΚΟ ΠΡΟΣΩΠΟ θα γνωρίσει την αναγνώριση στα ξένα φεστιβάλ. Το ΤΑΞΙΔΙ ΣΤΟ ΔΕΙΚΤΗ ΤΟΥ ΡΟΛΟΓΙΟΥ, μοιάζει να ανακεφαλαιώνει με δημιουργικό τρόπο όλο το αγώνα τους για την κατάκτηση ενός προσωπικού ύφους. Μυστηριακά τοπία, γοητευτικές και σαγηνευτικές γυναίκες, αλλόκοτα και ανεξήγητα συμβάντα, ονειρική ή εφιαλτική ατμόσφαιρα, συμβολισμοί και αλληγορίες, πρόσωπα παγιδευμένα στα δίκτυα των παράλογων παθών τους, ανατολίτικος μυστικισμός, ο χρόνος, η μνήμη, το όνειρο: το σινεμά του Ομερ Καβούρ (Omer Kavur) δεν είναι ένα σινεμά δυτικό ή τουρκικό. Είναι ένα σινεμά προσωπικό και γι' αυτό είναι και διεθνές και παγκόσμιο...

Δημήτρης Μπάμπας

Στην διάρκεια του Φεστιβάλ παρουσιάζονται οι ταινίες του: ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟ Η ΠΑΤΡΙΣ, ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΠΡΟΣΩΠΟ, ΤΑΞΙΔΙ ΣΤΟ ΔΕΙΚΤΗ ΤΟΥ ΡΟΛΟΓΙΟΥ

ΑΝΑΖΗΤΩΝΤΑΣ ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ

Festival director Michel Demopoulos was referring to more than just the 200 films to be screened during the 38th Thessaloniki Film Festival when he said that "something is happening" with cinema in Greece. His comment reflects the festival's tremendous growth in scope and stature since going international in 1992. Indeed, in just six years the Thessaloniki Film Festival has established itself as one of the premiere international cinema events and an important showcase for new talent and trends in film.

This year, the festival coincides with Thessaloniki's tenure as the 1997 Cultural Capital of Europe. To mark the occasion, the Thessaloniki Film Festival is getting a new home - or rather, is returning to its original home, the Olympion. Cupping the northern side of central Aristotelous Square, the Olympion's four-billion-drachma restoration includes two state-of-the-art theatres with a combined seating capacity of 900 people.

Not a single half monty here. For the past five years, the Thessaloniki Film festival has spotlighted new directors through its international section. This year thirteen films, all first or second feature-length movies by their respective directors, will vie for the prestigious Golden Alexander (\$50,000 prize) and Silver Alexander (\$30,000 prize) awards. Among films selected for this year's international competition are Turkish director Dervis Zaim's *Somersault in a Coffin*, Korean director Lee Chang-Dong's *Green Fish* and Zoran Solomun's *Tired Companions*. The international section also features out-of-competition screenings of Jonathan Nossiter's *Sunday* and the surprise box office smash *The Full Monty*, directed by Peter Cattaneo.

Ever electrifying. There is no greater testament to the vitality of Greek cinema than the disproportionate number of native sons and daughters with international followings among both critics and audiences. Irene Papas's star quality was obvious from her very screen appearance at the age of nineteen. This year the festival's Greek section pays tribute to an actress who, in a career spanning five decades, has helped bring the country's cinema to international attention while fourteen new Greek directors in competition bid to follow the international careers of Costa-Gavras and Michael Cacoyiannis - both of whom have worked with Papas.

Independence days. American cinema has become synonymous with Hollywood box-office blockbusters. Yet independent filmmaking is once again on the rise in the United States and the festival's New Horizons section features eight new and very independent American directors. Section director Dimitris Eipides has chosen 42 films for this popular showcase for cinema that continues to "oppose conventionality and the commonplace."

Irene Papas

«Something is happenin' here»

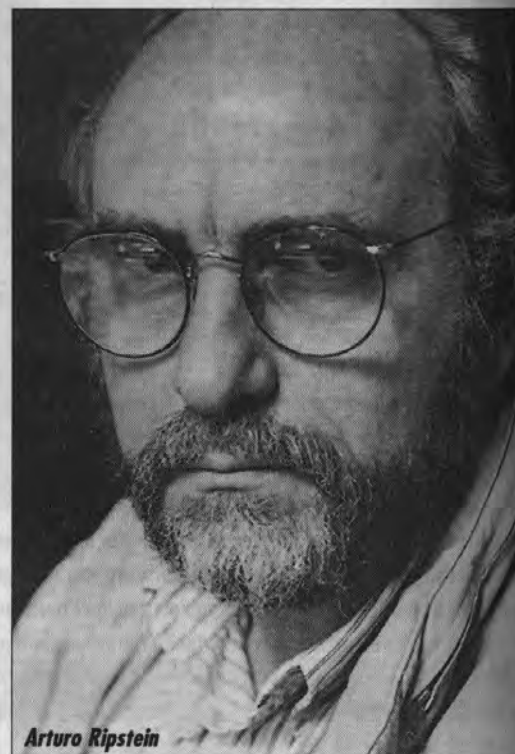
Cultural connections. Art can heal as well as incite, a poignant statement of virtually all the films to be screened in the Balkan Survey section. "The Balkans: Times of Turmoil" sidebar focuses on the effects of the conflict in the former Yugoslavia through eight films, including Many Jacobson and Karmen Jelincic's *Calling the Ghosts* and Nikolaus Geyrhalter's *The Year After Dayton*. Among the 22 films to be screened in this section are tributes to directors Edward Zahariev of Bulgaria, Omer Kavur of Turkey and Zivojin Pavlovic of Yugoslavia.

Looking forward, looking back. This year's festival includes the two biggest-ever retrospectives of works by French director Claude Chabrol and Mexican director Arturo Ripstein. The Chabrol tribute features 25 films by the French master, from his first, *Le Beau Serge*, to his latest, *Rien Ne Va Plus*. Twelve of Ripstein's 20 films will be screened in Thessaloniki, including *Tiempo de Morir*, his first, and *El Palacio Negro*, which has never been shown outside Mexico. The festival will also pay tribute to Portuguese director Manoel de Oliveira. Two of Europe's most successful independent producers, Paulo Branco and Martin Karmitz, are expected to join the festival for the Chabrol and Oliveira tributes.

Shooting stars. You'd think that 200 screenings would be enough to satisfy even the most demanding cineaste. But this year's festival programme is enhanced by several special events and exhibitions to bring film even closer to audiences. "Around the Perfect Circle," Paul Grivas's photographic record of the shooting of Ademir Kenovic's *The Perfect Circle* in war-torn Sarajevo is as dramatic as the film itself, which will be screened as part of "The Balkans: Times of Turmoil" programme, a sidebar to the Balkan Survey section of this year's festival. "Around the Perfect Circle" is a project that transcends the boundaries of film and symbolises the overwhelming desire of so many Bosnians to return to a normal life," said the Mexico City-born Grivas, a noted photographer who recently directed his first documentary.

Claude Chabrol

Arturo Ripstein

Manoel de Oliveira

From another troubled region of the world, the Middle East, acclaimed Iranian director Abbas Kiarostami provides a different perspective of his native land. Through the lens of a still rather than a moving camera, Kiarostami studies how the stark landscape changes as the light shifts with each season. Several of the pictures were taken during filming of *Taste of Cherries*, which won the Golden Palm at this year's Cannes Film Festival and which will be screened here as part of the New Horizons section.

Diane Shugart

ΠΡΩΤΟ ΠΛΑΝΟ

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 24 ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 21 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1997

ΕΚΔΟΤΗΣ: ΜΙΧΑΗΛΗΣ ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΕΚΔΟΣΗΣ: ΑΝΤΩΝΗΣ ΚΙΟΥΚΑΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΗΣ: ΣΩΤΗΡΗΣ ΖΗΚΟΣ

ΣΥΝΤΑΞΗ: ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΛΛΙΤΣΗΣ, ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΚΑΡΑΚΑΣΗΣ, ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΠΑΜΠΑΣ, ΒΟΥΛΑ ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΥ,

ΤΖΕΝΗ ΠΑΥΛΙΔΟΥ, ΝΤΑΪΑΝΑ ΣΟΥΓΚΑΡΤ, ΓΙΩΤΑ ΤΣΙΤΣΙΛΑ

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ: ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΒΑΚΙΑ - ΖΑΡΩΝΗ, ΕΚΤΥΠΩΣΗ: ΤΥΠΟ ΜΟΥΓΚΟΣ

website: www.magnet.gr/filmfestival • e-mail: filmfestival1@magnet.gr

ΜΕ ΤΗΝ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ ΤΩΝ

FM 100

FM 100.5

FM 101

FM 100

88

Τανόραμα 98.4

ΕΡΩΣΜΟΡΑΦΙΟ 95.1 FM

ΤΥΠΟ ΚΑΝΑΛΙ 50
ΚΑΛΑΜΑΡΙΑ 93.4
ΤΟ ΑΙΜΑΤΟΚΟ - ΠΑΛΙΟΚΙΝΟ